

OBSERVANT

Onafhankelijk weekblad van de Universiteit Maastricht Redactieadres: Postbus 616 6200 MD Maastricht Jaargang 23 27 maart 2003

De oorlog in Irak is een mediaspektakel. Mensenrechtenjurist Grünfeld pleit voor terughoudendheid bij het tonen van krijgsgevangenen, cultuurwetenschapper Jacques Post benadrukt op deze pagina dat van vrije journalistiek op het slagveld geen sprake is.

Woensdag 2 april organiseert Nsem in de Minderbroedersberg een debat over de oorlog met onder andere Fred Grünfeld, Heleen Pott, Joan Muysken en een aantal politici. Aanvang 19.30 uur
Foto: Philip Driessen

3 Raad economie tegen schrappen van blokken uit oud curriculum

4-5 Op 4: de toekomst van de TUL. Op 5 een opinie: de TUL is niet meer dan een fata morgana

7 Jubilerende boekhandel de Tribune is niet links, maar kritisch

8-9 UM'ers met ondernemersbloed zijn niet meteen miljonair

Rol media op het slagveld omstreden

De oorlog in Irak is vanaf de eerste dag een mediaspektakel. Nu krijgsgevangenen in beeld worden gebracht, klinken er protesten. Twee Maastrichtse onderzoekers over de rol van de televisie.

Mensenrechtenjurist Fred Grünfeld is blij met het nieuwe standpunt van de NOS, die terughoudendheid gaat betrachten bij het tonen van krijgsgevangenen en gewonden. De aanval op Irak mag dan een media-oorlog zijn, de Geneefse Conventie (1949) is wat Grünfeld betreft geen achterhaalde afspraak. Die dicteert dat gevangenen uit respect beschermd moeten worden tegen intimidatie en beledigingen maar ook tegen de publieke nieuwsgierigheid.

"Zodra je soldaten ontwapend, zijn ze geen vijanden meer maar krijgsgevangenen. Als je die niet beschermt, dienen ze binnen de kortste keren als menselijk schild op strategische punten of worden ze met honkbalknuppels bewerkt. Overigens vind ik het geen probleem als omroepen een groep krijgsgevangenen van achteren in beeld brengen. Dat is wat mij betreft een oorlogsbeeld. Respectloos vind ik het als je individuen van dichtbij toont terwijl de angst van hun gezicht is te lezen."

De Amerikaanse minister van defensie Rumsfeld veroordeelde de gewraakte tv-beelden weliswaar met behulp van de Conventie, maar deed dat volgens de mensenrechtenjurist niet omdat hij zich zorgen maakt over de teloorgang van deze ethische principes. "De Amerikanen zijn natuurlijk bang dat de beelden van krijgsgevangenen de publieke opinie negatief beïnvloeden. Op andere momenten schuiven ze de Conventie

niet zo makkelijk aan de kant. Denk aan de Afghaanse gevangenen die in Guantánamo Bay op Cuba vastzitten."

"Fascinerende televisie", zegt Jacques Post van cultuurwetenschappen en verantwoordelijk voor een derdejaarsblok 'media en oorlog'. "Ik kan er uren naar kijken. Oorlog is natuurlijk voor 5 procent heel gruwelijk en voor 95 procent verveling. Dat kun je nu *real time* bekijken; je ziet een paar huisjes, wat tanks die heen en weer rijden en dat is het."

De vraag is wel, zegt Post, wat je nu eigenlijk krijgt voorgeschoteld. "Het is toch een zijkantje van een brokstuk van een mozaïek."

Rechtstreekse beelden van het slagveld, hoe vervelend ook, wekken bij het publiek de indruk dat het de 'echte' oorlog ziet. Post: "In die zin werkt het effectief als propagandamiddel. Bij de eerste Golfoorlog en Kosovo kreeg je alleen nieuws via de militaire kanalen en wist je dus dat het gekleurd was. Deze aanpak suggereert vrije journalistiek, terwijl daar niet echt sprake van is. De journalisten zijn ingebed in de oorlogsvoering en vereenzelvigen zich met de legers waarin ze meereizen. Dat kan niet anders, je bent afhankelijk van de soldaten om je heen."

Aan de andere kant dient de propagandistische werking ook weer niet overdreven te worden, zegt Post. "Uit onderzoek weten we dat dit soort beelden niet beslissend zijn voor het verloop van de oorlog. Men denkt vaak dat het bij Vietnam het geval was, maar dat is een misvatting. De ophef over My Lai, een dorpje dat door de Amerikanen was uitgemoord, kwam pas een jaar nadat de foto's daarvan waren gepubliceerd. In die zin kun je zeggen dat de Amerikaanse autoriteiten

en militairen zelf ook de rol van de media overschatten. Uiteindelijk spelen reële factoren een grotere rol: de aantallen doden, de kosten, wordt het al of niet een stadsguerrilla-oorlog. Samen met geloofs- en politieke overtuigingen van het publiek, want die bepalen mede wat men met de

aangeboden informatie doet. Mocht straks in de VS de anti-oorlogsstemming boven de 50 procent komen, dan gaat dezelfde informatie heel anders werken."

■ Wammes Bos, Maurice Timmermans

Bedrijfsleven beoordeelt TUL-impact

Of er al dan niet een provinciale subsidie van vijf miljoen euro komt voor de transnationale Universiteit Limburg (TUL) hangt in belangrijke mate af van het oordeel van een aantal deskundigen over de economische impact van het levenswetenschappenprogramma; want vooral dat vindt de provinciale overheid interessant. De experts zullen, volgens een notitie van Gedeputeerde Staten, onder meer moeten beoordelen of het TUL-businessplan uitzicht biedt op hoogwaardig onderzoek en wat de samenwerking zal zijn tussen dit onderzoek en de bestaande economische activiteit op dit gebied in de regio: komt er nieuwe bedrijvigheid bij,

levert reeds bestaande bedrijvigheid input in het onderzoeksprogramma, betalen ze mee? De voorgestelde deskundigen zijn hoofdzakelijk uit het bedrijfsleven afkomstig: onder andere DSM, Nunhems Zaden, en de Nederlandse Biotechnologie Associatie, een belangenbehartiger van bedrijven in deze sector. Zij zullen eerst spreken met de *dean* van de school voor levenswetenschappen Geraedts en andere directeuren van onderzoeksinstituten, daarna vindt een tweetal rondetafelgesprekken plaats. Het verslag daarvan gaat begin mei naar Provinciale Staten.

■ WB

► Zie ook pagina 4 en 5

Vier keer prijs voor UM

Vier jonge Maastrichtse wetenschappers zijn onderscheiden met de zogeheten Veni-subsidie. Het gaat om drie gepromoveerde onderzoekers die zijn verbonden aan de faculteit geneeskunde - Patrick Beisser, Madeleine Brouns en Inez Myin-Germeyns - en de econoom dr. Ronald Peeters. Zij krijgen elk maximaal 200 duizend euro. Hiervan neemt de Nederlandse Organisatie voor Wetenschappelijk Onderzoek (NWO) 70 procent voor haar rekening neemt, de Universiteit Maas-

tricht moet de laatste 30 procent ophoesten. In de vorige Veni-ronde viel Maastricht één keer in de prijzen.

NWO heeft deze keer in totaal 64 jonge onderzoekers onderscheiden met de Veni-subsidie. De kandidaten zijn vanwege een "opvallend en origineel talent" geselecteerd door een internationaal team van wetenschappers. In totaal gaat het om 12,8 miljoen euro.

■ RJ/HOP

Altied deneve

Stoeipoes

'Seks sells' moeten de organisatoren van de postermarkt in de economische faculteit hebben gedacht. Wie vorige week het faculteitsgebouw binnenliep, botste in de hal bijna tegen posters van pikant geklede dames. Helaas is de Maastrichtse economiestudent minder geïnteresseerd in sexy vrouwen dan zijn collega's elders. De posters gingen in Maastricht niet zo vaak over de toonbank dan in de rest van het land, weet Lester Scott van oneposter.com. Jennifer Lopez - gekleed in paars gaatjestruitje, zwarte hotpants en hoge laarzen - bleek de favoriete babe: tien posters verkocht. Directeur René Verspeek: "Toen ik de posters zag hangen, vroeg ik me wel even af of dit kan op een universiteit. Zoiets hoort misschien meer thuis in de Kalverstraat."

Gsm-concert

Een mobiele telefoon die afgaat in de bioscoop, het theater of tijdens een concert. Heel storend, vindt het universiteitskoor. Al zingend verzocht het koor daarom afgelopen zondag in museum De Kopermolen in Vaals, om de gsm's uit te zetten. Bestuurslid en geneeskundestudent Barbara Werrij: "Onze dirigent had dit lied elders gehoord en vond het leuk om er ook ons concert mee te openen." Het lied, gecomponeerd door Jaakko Nantjärvi uit Helsinki, bevat maar één Engelstalige regel: *Ladies and gentlemen, please make sure that your mobile phones are switched off: do it now.* "De melodie begint heel vrolijk, maar uiteindelijk klinkt het dreigend en kijken wij ook streng naar het publiek. De meeste mensen vonden het wel grappig en konden het waarderen, maar sommigen zaten ook niet begrip om zich heen te kijken. Er waren namelijk ook wat oudere mensen aanwezig, die misschien de boodschap niet begrepen of überhaupt geen gsm hebben."

Vorige eeuw

Benieuwd naar de studentenverenigingen in Maastricht? Het internet kan handig zijn, maar verwacht niet allemaal bijgewerkte websites. Circumflex, de oudste studentenvereniging van Maastricht, doet haar naam eer aan: het voorwoord op de homepage gaat nog over het "aankomende" carnavalsfeest en nieuws heeft de vereniging blijkbaar niet, want het laatste

bericht stamt van 21 augustus 2002. Wie naar de pagina van de Maastrichtse Marketing Associatie surft, wordt uitgenodigd voor een feest op 19 november 2002. Incognito, de studievereniging van algemene wetenschappen, weet tenminste dat ze niet al te update is: "Beter laat dan nooit, de foto's van de tweede borrel staan online. Laatste update 8 april 2002." De website van het onafhankelijk herendispuut Artemis spant de kroon, die stamt nog uit de vorige eeuw. In de aankondiging van de kennismakingsborrels kost het bier nog één piek.

Knielende geit

Fusies gaan stevast gepaard met een reeks van gevoeligheden. Vallen er ontslagen, hoe staat de bankrekening van de partners erbij, maar ook precair: wat wordt de nieuwe naam? Aan dit laatste hebben de twee Maastrichtse onderzoeksinstituten Health en Extra een hele kluit gehad, gezien het beroerde resultaat: CAPHRI oftewel Care and Public Health Research Institute. Moet die verwijzen naar het zonnige Italiaanse vakantie-eiland Capri (insula Capreae), zo genoemd omdat het de vorm heeft van een knielende geit? Maar wat doet die astmatische H er dan tussen? En weten de bedenkers niet dat Capri al bijna veertig jaar *fini* is, volgens de klassieke Franse smartlap? Of moeten we het uitspreken als Keefrie? Wat is dat dan? Een verbastering van het yoghurtplantje kefir? Weliswaar gezond, maar niet te drinken. Spijtig allemaal. Na één kop koffie blijkt al dat er zoveel meer in had gezeten. Wat te denken van RICH, Research Institute for Care and Health. Of: CRAPHT, Care Research And Public Health Topics. Zelfs MAASPHUC, MAAstricht Public Health University Centre, was beter geweest.

■ Bijdragen van Wammes Bos, Irene Smeets en Maurice Timmermans

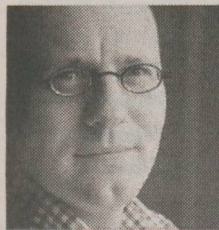
■ Illustratie Simone Golob

De nieuwe lichting European Studies studenten moeten een begintoeets Engels afleggen om het niveau in kaart te brengen. Studenten die onvoldoende scores, krijgen extra begeleiding en een aangepast talenpracticum. Eens of oneens:

"Studenten moeten hun kennis van het Engels maar in eigen tijd bijspijkeren"

Reageren kan via www.observant.unimaas.nl Stuur je reactie zo snel mogelijk, maar uiterlijk voor maandag 31 maart 2003, 16.00 uur. De redactie maakt een selectie uit de inzendingen en kort ze eventueel in. Anonieme reacties worden niet geplaatst.

Villa Politica Caesaris

Ge weet allemaal dat ge een jointje kunt roken zonder te inhaleren. Ge weet ook dat ge seks kunt hebben zonder een seksuele relatie. Van de Hollandse Minister-President hebt ge vorige week ook gehoord dat ge een oorlog nu ook politiek wel én militair niet kunt steunen.

De 'Belzen' dachten dat het alleen andersom kon: ze steunen de doorgang van militairen, maar gaan politiek helemaal niet mee.

In een wereld waar zulke interessante dingen allemaal kunnen, moogt ge niet verbaasd zijn dat de universiteitsraad dacht dat een transnationale samenwerking 'politiek' ondersteund kon worden zonder er eigen middelen 'in te steken'. Het college van bestuur had dat immers beloofd toen het de U-raad om instemming vroeg. Laat ons eens kijken wat leiders nog moeten doen of laten om te overleven, of om de annalen niet in te gaan als 'voetnoteke'.

Ons Bompa zei vroeger: "Strenge heren niet lang

regeren." Ze had het dan vooral over strenge koude. Dit om aan te duiden dat die niet lang kán aanhouden. Soms zei ze: "Hoe harder het regent, hoe rapper (gauwer) is 't gedaan." Schrijf dus maar op: een leider die lang wil zitten moet vooral niet meteen al zijn kruut verschietsen. Onze Nonkel Jef zei dikwijls dat er slechts één grote mast is op een schip. Net zoals er geen twee zonnen in één sfeer schijnen, kunnen mensen geen twee heren dienen. Een college (vooral een college!) moet zich dus identificeren met de leider. Het kan uiteraard ook andersom (liever zelfs). Noteer dus: twee hanen in één hok geven veel gekakel maar weinig eieren.

Met een pak frieten in de hand op de kermis, zei Tante Jeanne dat ge altijd goed in uw kopke moest steken dat "een hongerige buik geen oren heeft". Hier moet ge aan toevoegen dat een volle buik óók geen oren heeft. Onthoud dus maar: houd de mensen content en het kan plezant worden. Een laatste - historisch bewezen - feit is dat hoe langer een leider zit, hoe groter de kans wordt dat deze de geschiedenis in zal gaan als 'Bompake', i.e. goed vadertje. Dit niet

alleen omdat lang zitten onherroepelijk gepaard gaat met het cumuleren van de jaren, en dus met (groot)ouder worden, maar bovenal omdat diegenen die de meeste redenen hebben om kwaad te zijn op de leider ook aan het afsterven (of seniel worden) zijn. Als de baas echt al lang zit, wordt het zelfs 'heiligschennis' om nog moeilijk te doen tegen 'den Bompa'. Ge zoudt daar verlegen voor moeten zijn! Enfin: niet vies zijn van rare gedachtecronkels, er niet té hevig invliegen, beginnen met 'horen zien en zwijgen', boven de anderen gaan staan, maar vooral zeggen dat ge allemaal hetzelfde mutske op uwe kop hebt. Als ge dit allemaal lang volhoudt, zijt ge 'ne grote'. We gaan dat allemaal goed in het oog houden aan de UM. Ah, ja, nog één ding: een verkeerslogon zegt: "Ritsen: het moet van twee kanten komen." Maar waarom me dat nu te binnen schiet, weet ik niet.

■ Philip Vergauwen, universitair docent economie en lid van de universiteitsraad

De column wordt op persoonlijke titel geschreven

Colofon

Onafhankelijk weekblad van de Universiteit Maastricht, uitgegeven door de Stichting Observant

Redactieadres

Keizer Karelplein 10 (begane grond)
Postbus 616
6200 MD Maastricht
T 043 - 38 83 174
F 043 -38 84 889
E redactie@obs.unimaas.nl
W www.observant.unimaas.nl

Stichtingsbestuur

Fons Coomans, Melissa Llanes,
Marloes Rikhof, Rein de Wilde

Redactieraad

Eline Dekker, Herco Fonteyjn, Ellen Krijnen,
Woody van Olfen, Caspar Vlaar

Redactie

Riki Janssen (hoofdredacteur) T 38 83 280
Wammes Bos T 38 83 128
Tons van den Bosch T 38 83 125
Irene Smeets T 38 83 471
Maurice Timmermans T 38 82 536

Beheerder

Marlies In de Braekt

Redactie-assistent

Marion Janssens

Aan dit nummer werkten verder mee:

Anna Carpendale, Sven Bayens, Pim de
Kuijer, Hans Philipsen, Roel Willems

Fotografie

Philip Driessen, Ram van Meel

Opmaak

Simone Golob

Basisontwerp

Studio Dumbar, Rotterdam

Vertaling

Talencentrum/Language Centre
Universiteit Maastricht

Druk

Em. de Jong b.v., Baarle Nassau

Mededelingen

Voor het inleveren van mededelingen
zie aanhef op mededelingenpagina

Advertenties

Marlies In de Braekt

Tarieven op aanvraag verkrijgbaar
(Voor Paarltes zie info bij Paarltes)

Abonnementen

Leden van de universitaire gemeenschap
ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden
en andere belangstellenden kunnen zich
abonneren voor € 22,00 per jaar. Losse
nummers € 0,65

HOP

Observant is aangesloten bij het
 Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant

Niets uit deze uitgave mag zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van
de hoofdredacteur geheel of gedeeltelijk
worden overgenomen

To
'A
e
Niet
gaat
topp
350
str
de h
uit
onla
De j
"De
deca
wat
stud
stud
kom
soep
econ
om
dat
te k
De s
moes
mas
R
De f
verz
keu
prog
raad
het
Ever
Toen
met
- he
wijz
maai
gebr
het
binn
De s
plan
uit j
de b
In h
Liever Saddam dan Hans

Toekomstplannen en -wensen psychologen

'Al het psychologisch onderzoek en onderwijs UM in één faculteit'

Niet alleen Nederlands beste als het gaat om onderwijs, maar ook een topper op onderzoekgebied. Maximaal 350 eerstejaars, een mild bindend studieadvies en een curriculum dat ook de betere student uitdaagt. Een greep uit de wensen die de top van psychologie onlangs neerschreef in de discussienotitie *De faculteit psychologie in 2008*.

"De nota is een eerste aanzet", waarschuwt decaan Gerjo Kok. "Het betekent niet dat alles wat erin staat ook per se doorgaat. Het bindend studieadvies ligt bijvoorbeeld erg gevoelig bij studenten, maar als wij een BSA invoeren komen er ook mentoren. Wij zullen sowieso soepelere criteria hanteren dan bijvoorbeeld economie. Wij willen deze regeling invoeren om mensen die nauwelijks punten halen, en dat zijn er tussen de vijftig en de honderd, weg te kunnen sturen."

De studenten die wel aan de BSA-norm voldoen moeten in 2008 ook kunnen kiezen voor een mastervariant klinische psychologie, onderwijs-

psychologie of arbeids- en organisatiepsychologie: de drie varianten die nu nog ontbreken op het Maastrichtse palet. "Natuurlijk allemaal vanuit cognitief en/of biologisch perspectief. Nu kunnen bachelors psychologie die kiezen voor de klinische richting terecht bij geestelijke gezondheidskunde, maar wij zouden het liefst alle afdelingen psychologie van gezondheidswetenschappen en geneeskunde bij onze faculteit onderbrengen. De ontwikkeling van MUCH is een goed moment om dit te regelen."

In het verlengde daarvan pleit Kok voor één researchmaster voor psychologie met zijn faculteit als penvoerder. De inmiddels door het onderzoeksinstituut experimentele psychopathologie aangevraagde master (waarover al veel gesteggeld is tussen gezondheidswetenschappen en psychologie), zou hij graag in die grote researchmaster opnemen.

Het psychologisch onderzoek, dat in tegenstelling tot het onderwijs volgens enquêtes en visitaties niet tot de Nederlandse (en dus Europese) crème de la crème behoort, moet in 2008 wel een topositie hebben veroverd, staat

in de discussienota. "We zitten wel hoog in de rangorde, maar het kan nog beter. Zeker als het gaat om publicaties. Als je een paar mensen hebt die goed zijn, wil dat nog niet zeggen dat iedereen goed is. Wij hebben de afgelopen tijd veel talentvolle, jonge mensen binnengehaald, we moeten nu zorgen dat zij die beloften in de nabije toekomst gaan waarmaken." Ook willen Kok en de zijnen hun resultaten beter "vermarkten". "Ik heb de indruk dat men in het land niet altijd weet wat wij doen."

MRI - een methode om te kijken wat er in de hersenen gebeurt - speelt als de plannen doorgaan, in 2008 een cruciale rol in al het onderzoek. "Het wordt een basis voor alle velden van de psychologie", heet het letterlijk. "Internationaal kom je MRI al overal tegen", weet Kok. "Wij willen zelf een scan in huis halen. Het is erg duur, maar ik denk dat het ons gaat lukken. Onze hoogleraar Rainer Goebel die veel werkt met deze methode, heeft goede contacten met het bedrijfsleven."

■ Riki Janssen

Raad economie tegen schrappen blokken

De faculteitsraad van economie verzet zich tegen het schrappen van keuzeblokken en vakken uit het 'oude' programma. Dat bleek tijdens de raadsvergadering van vorige week over het onderwijs- en examenreglement.

Even dreigde het, net als vorig jaar, mis te gaan. Toen wilden de studenten aanvankelijk niet met het OER instemmen omdat door tijdsdruk - het reglement moest naar de drukker - grote wijzigingen niet meer mogelijk waren. Dit keer maakte de studentenfractie na een schorsing gebruik van het verzaamd adviesrecht; voor het laatst, want dat recht vervalt nu de raden binnenkort een paritaire samenstelling krijgen. De studenten kunnen zich niet vinden in de plannen van het bestuur om bepaalde blokken uit jaar twee van het oude programma - dat door de bachelor vervalt - niet meer aan te bieden. In het nieuwe OER worden die vervangen door

vragenuurtjes of responsiecolleges. "We hebben niet de capaciteit om dubbele curricula te draaien", legde portefeuillehouder onderwijs Mariëtte Heijltjes uit. Wie geen of nauwelijks onderwijs in het tweede jaar heeft gevolgd krijgt bovendien het advies om naar de bachelor over te stappen. "Die groep blijft continu achter de feiten aanlopen", aldus Heijltjes. De studentenfractie bepleitte dat het onderwijs gehandhaafd blijft zolang tenminste twintig oude-stijlstudenten de vakken niet gehaald hebben.

Het wetenschappelijk personeel had eveneens bezwaren tegen het OER, met name tegen het schrappen van keuzeblokken. "De interdisciplinaire en faculteitoverstijgende blokken zijn weggestreept. Ik vind dat geen goede tendens", sprak Thomas Ziesemer van het wetenschappelijk personeel.

Volgens Heijltjes heeft dat alles te maken met de doelstellingen van het bestuur om het curriculum overzichtelijker te maken, de opleidingen

beter te profileren en de onderwijslast niet te laten stijgen. "Dat betekent dat je geen oerwoud aan vakken aanbiedt", zegt ze naderhand. "Bovendien vond de vorige visitatiecommissie de laatste twee jaar van het doctoraal te vrijblijvend."

Dat het bestuur de opleidingsdirecteuren bij de keuze van de vakken onder druk gezet zou hebben, zoals Ziesemer tijdens de raad suggereerde, bestrijdt ze. "We hebben vooraf afgesproken dat het aantal vakken beperkt moest zijn, maar over de inhoud is niet gesproken. Dat is aan de opleidingsdirecteuren en de departementen." Studenten kunnen overigens, net als voorheen, toestemming vragen om onderwijs bij andere faculteiten te volgen.

Het bestuur beloofde de adviezen van de raad voor te leggen aan de onderwijs- en examencommissie; bij de economen zijn dat de verzamelde opleidingsdirecteuren.

■ Tons van den Bosch

Onderwijsprofessor

Waar de medici al tijden over praten is bij de psychologen sinds kort een feit: een docent met uitstekende onderwijsbeoordelingen en in verhouding geringe onderzoeksprestaties kan carrière maken. Hij krijgt de kans om universitair hoofddocent of misschien zelfs hoogleraar te worden. Al is het geen automatisme, legt decaan Gerjo Kok uit, en zijn er duidelijke eisen. Zo moet de kandidaat gepromoveerd zijn en zijn vakkennis op peil houden. Iets dat kan blijken uit boekbesprekingen of andere publicaties.

Verder is een 'superdocent' meer dan een tutor met goede studentbeoordelingen. Hij zal bijvoorbeeld een grote rol moeten spelen in de ontwikkeling van het curriculum en moet een curriculumjaargroep kunnen leiden.

De faculteit heeft op dit moment twee vacatures voor onderwijs-UHD's. Kok: "We hebben wel onderzoekers in huis die tot de top behoren, maar wij willen ook mensen die op gebied van onderwijs een topper zijn." Op dit moment wordt een procedure met een kandidaat van buiten afgerond.

■ RJ

Meer allochtonen

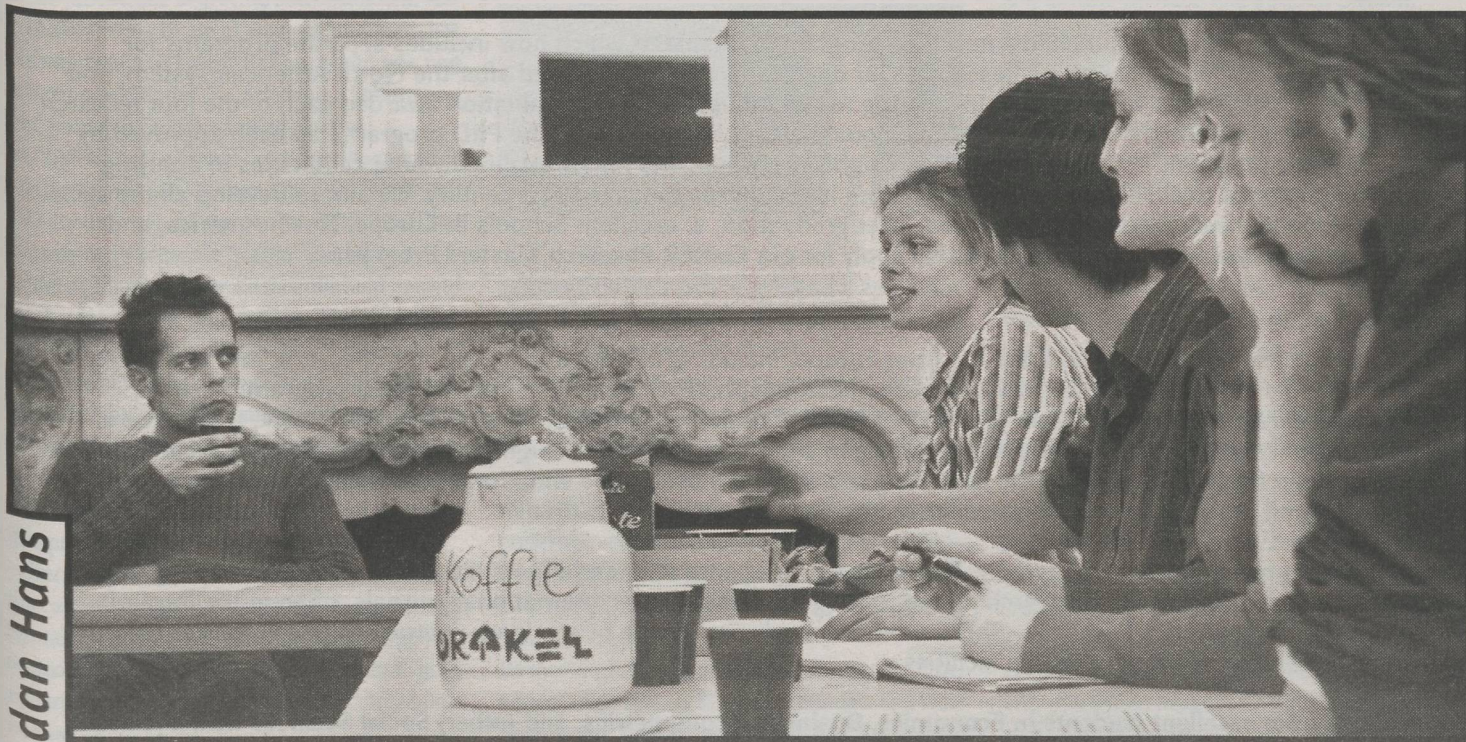
Turken, Marokkanen en Surinamers kiezen volgens het Centraal Bureau voor de Statistiek vaker voor een hogeschool of universiteit. De verhouding tussen autochtonen en niet-westerse allochtonen (zoals het CBS hen noemt) in het hoger onderwijs is nu ongeveer één op dertien. Zeven jaar geleden was dat nog één op eenentwintig. Vooral economische studies zijn populair.

Toch is het voor 'niet-westerse allochtonen' nog altijd minder vanzelfsprekend om te gaan studeren dan voor autochtone jongeren. Bijna 20 procent van de Nederlanders tussen 19 en 23 jaar gaat naar een hogeschool of universiteit, onder allochtonen ligt dat percentage de helft lager. Dat is altijd nog twee keer zo veel als zeven jaar geleden.

Bovendien bleek uit rapporten van onderzoeksorganisatie NWO en expertisecentrum Echo eind vorig jaar dat allochtonen vaker stoppen met hun studie, en minder gemakkelijk carrière maken binnen de universiteiten.

Opvallend genoeg is studeren onder Antilliaanse en Arubaanse jongeren juist minder populair geworden. Hun deelname aan hoger onderwijs daalde met 7 procent.

■ HOP

Liever Saddam dan Hans

"Wil je Hans als nieuw bestuurslid kruis dan de optie 'geef mij maar Hans' aan. Zie je dat niet zitten kleur dan het hokje 'liever Saddam dan Hans' in." Tijdens de algemene ledenvergadering van studievereniging Orakel brengen leden afgelopen dinsdagavond hun stem uit op de enige kandidaat: Hans Hasker. De derdejaars cultuurwetenschapper heeft al eerder in het bestuur gezeten en Orakel-voorzitter Rogier Coopmans

grapt dan ook: "Ik voel me een beetje als Zalm die tijdens de vorige VVD-campagne Wiegeler bij ging halen."

Twee oud-bestuursleden tellen de stemmen: de kandidaat blijkt unaniem gekozen. Na luid applaus neemt het nieuwe bestuurslid plaats naast zijn collega's. De vereniging telt zo'n 160 leden en houdt twee keer per jaar een algemene ledenvergadering. Als de jaarcijfers ter sprake komen, vragen de leden zich af hoe ze de telefoonkosten in de

hand kunnen houden. Daarnaast discussiëren de studenten over de activiteiten van de verschillende commissies: van gala tot yogales en "waarom komen er niet meer mensen naar de filmavonden?"

"Wat vindt het bestuur zelf van het Orakeljaar tot nu toe", klinkt het tijdens de rondvraag. Bestuurslid Martine van Boekel lachend: "We vinden het erg leuk en hebben ook allemaal verkering met elkaar." (IS, foto Philip Driessen)

■ HOP

BRIEVEN

Brieven mogen maximaal 300 woorden bevatten. De redactie behoudt zich het recht voor om brieven in te korten of niet te plaatsen. Brieven zonder vermelding van naam en telefoonnummer worden niet geplaatst

(On)tevredenheids-onderzoek

De medewerkers van de faculteit economie en bedrijfskunde zeggen in het tevredenheidsonderzoek (*Observant* 25) eigenlijk: we hebben het goed naar onze zin, maar de cultuur van de organisatie is weinig zakelijk en onderwijsprestaties worden (nog steeds) niet erg gewaardeerd. Helaas is dat het beeld van vele Nederlandse faculteiten.

De faculteitsdirecteur belooft op enige punten beterschap en vindt dit verder een zaak van 'de bazen en de knechten' in de faculteit. Leidinggeven aan professionals/-kenniswerkers is een lastige zaak. Maar daar is genoeg over geschreven.

De toon aan de top is heel belangrijk. Het voorbeeldgedrag van bestuur en directie ook. En ook - waar de faculteit ruim tien jaar geleden mee begon - afrekenen op afspraak.

En dan hebben we het niet alleen over de budgetoverzichten, maar vooral ook over de onderwijsbeoordelingen, de onderzoeksoutput en de managementprestaties.

Alleen, met die managementrapportages moet ook wat worden gedaan. Anders zijn bestuur en directie grotendeels overbodig. Maar dat wilde de faculteitsdirecteur natuurlijk niet beweren.

"Beter je best doen", zou ik zeggen.

■ *Bram Beek, em. hoogleraar faculteit economie en bedrijfskunde*

U-raad buigt zich vanavond over toekomst TUL

"Harde bèta's die hard moeten werken"

Vanavond, donderdag 27 maart, zal de universiteitsraad laten weten of de TUL geld mag ontvangen uit de UM-begroting ter dekking van haar tekort. Het beleid tot nu toe ging uit van een volledig externe financiering van de TUL.

Voetstoots zal de raad dus niet akkoord gaan, maar een argument om dat wellicht toch te doen, zei het raadslid Muysken twee weken geleden, is gelegen in het toekomstperspectief van de TUL. Muysken: "Kan het college hardmaken dat de TUL, met name levenswetenschappen, toekomst heeft? Zijn de betrokkenen enthousiast, is er al sprake van een eigen dynamiek? Dat kan een valide argument zijn."

Op het eerste gezicht zijn de voortekenen niet gunstig. In plaats van de geplande 55 studenten, de basis voor een gezonde begroting, meldden zich in september maar 37 kandidaten voor de nieuwe opleiding. En voor het overige klonken tijdens het gesteggel over de TUL in Provinciale Staten en met het LIOF voortdurend laatzinnige opmerkingen over de levensvatbaarheid van het hele project en de geringe uitstraling in de regio. Dat oogt allemaal niet erg als een "eigen dynamiek", maar klopt dat beeld? Nee, zeggen Jos Kleinjans en Joep Geraedts, respectievelijk bestuurslid (portefeuille onderwijs) en decaan van de school voor levenswetenschappen. Om te beginnen: er zijn al 40 vooraanmeldingen voor het komende jaar, vorig jaar om dezelfde tijd waren dat er nul. Soortgelijke opleidingen elders in het land halen hooguit de helft, zegt Geraedts.

Kleinjans: "Ik vind dat er al heel veel is bereikt. Er wordt hier al twintig jaar gesproken over de noodzaak van een volwaardige universiteit, inclusief natuurwetenschappen. Dit is een stap in de richting van dat ideaal: voor het eerst is er sprake van een stevige natuurwetenschappelijke activiteit in Maastricht. We hebben een goed curriculum, een goed docentencorps. De

Oud-minister Hermans nadat hij zijn jawoord gaf aan de TUL Foto: Philip Driessen

samenwerking met het LUC (Limburgs Universitair Centrum, de partner in TUL-verband; red.) werpt vruchten af. Natuurlijk zijn er culturele verschillen met de Belgen, natuurlijk barst het van de problemen, maar als we het alleen vanuit de onderwijsstrategie van de UM hadden moeten aanpakken was het niet zo goed geworden. De Belgen zijn zowel inhoudelijk als qua aanpak heel gedegen."

Geraedts bevestigt dat: "Eindelijk worden er hier 'harde' bèta's opgeleid, die ook nog eens heel hard moeten werken, echt veertig uur per week. Dat is uniek voor Maastricht."

Blijft de vraag wat levenswetenschappen voor nieuws bijdraagt in de sfeer van het onderzoek. De provincie laat daar voor een deel haar bereidheid tot hernieuwde investeringen van afhangen; op de vraag naar de economische impact van TUL-levenswetenschappen zal een overtuigend antwoord moeten komen.

Geraedts: "Als het over de uitstraling van het onderzoek gaat, zal ik ze moeten teleurstellen. Met een paar miljoen kun je niet veel uitrich-

ten op dit vlak. Er komt dus ook geen nieuw onderzoeksinstituut, nu de TUL-financiën steeds minder zijn geworden. Levenswetenschappen is vooral belangrijk vanwege het onderwijs en de masteropleidingen die we straks inrichten. De economische uitstraling zal hoofdzakelijk bestaan uit afgestudeerden die hier in de regio gaan werken of eigen bedrijfjes oprichten."

Geraedts ziet het levenswetenschappenprogramma als onderdeel van een groter geheel: MUCH, het samenwerkingsverband in wording van geneeskunde, gezondheidswetenschappen en het ziekenhuis. De eventuele TUL-research zal wat hem betreft opgaan in de brede researchprogramma's binnen MUCH. En gezien de gezamenlijke begroting van dat conglomeraat maakt hij zich niet echt ongerust over een of twee miljoen meer of minder voor de TUL. Belangrijk is, zegt hij, "dat hier in Maastricht iets gebeurt op moleculair gebied. Overal elders doen ze dat wel, anders delven we daarin het onderspit."

■ *Wammes Bos*

CentER

Top Program in Business We're looking for excellent PhD students

On September 1, 2001, Tilburg University launched a new **PhD program in Business**, which now includes separate programs for Finance, Marketing, Organization, and Operations Research. Our doctoral program is tailored after the North American system, and aims to be among the three most selective in Europe. In fact, the recent influential VSNU evaluation awarded each of the four research groups supporting the programs the highest score on research quality (5, or 'world class'). The PhD program has been approved by the international AACSB. Our programs are developed to train highly motivated and highly qualified young candidates in applying advanced theories and techniques to challenges facing companies in an internationalized 21st century. We aim to develop all the skills needed to do research at the highest level, and to be placed, after graduation, at excellent Schools in Europe, North America, and elsewhere. Note that excellent students (top 5-10%) can also apply for our CentER Research Masters Program.

The PhD program

Tilburg actively recruits the best and brightest candidates from Europe, including Eastern and Central Europe, Asia, and elsewhere. These candidates are offered a challenging and motivating research atmosphere in the fields of our doctoral program: Finance, Marketing, Operations Research, and Organization. The first 1,5 years of each program is dominated by course work, to develop a solid and rigorous conceptual and technical foundation. Classes are small and courses are highly interactive with intensive discussion of milestone publications and frontier research in the field. They are taught by professors who have been selected because of their leading roles in advancing and shaping their field, as evidenced by publications in top journals.

After 1,5 years, research becomes the dominant activity. The research experience is intended to build a variety of skills needed to do cutting-edge research. It also helps to build a research record, through publications in international journals, often in the form of co-authored work, jointly with experienced scholars. PhD students actively participate in seminars, interact with visitors from North America and elsewhere, and enjoy excellent research facilities.

We welcome applications from excellent students in Economics, Business, Econometrics, and (other) Social Sciences with a relevant specialization.

Would you like to find out how good you really are? We invite you to **apply before May 1, 2003**. For more information on our Masters and PhD programs and on how to apply, please check our website at <http://few.uvt.nl/phd/>, or call our graduate office: 013-466 3266.

Would you like to find out how good you really are?

De TUL: van fata morgana tot woestijnwandeling

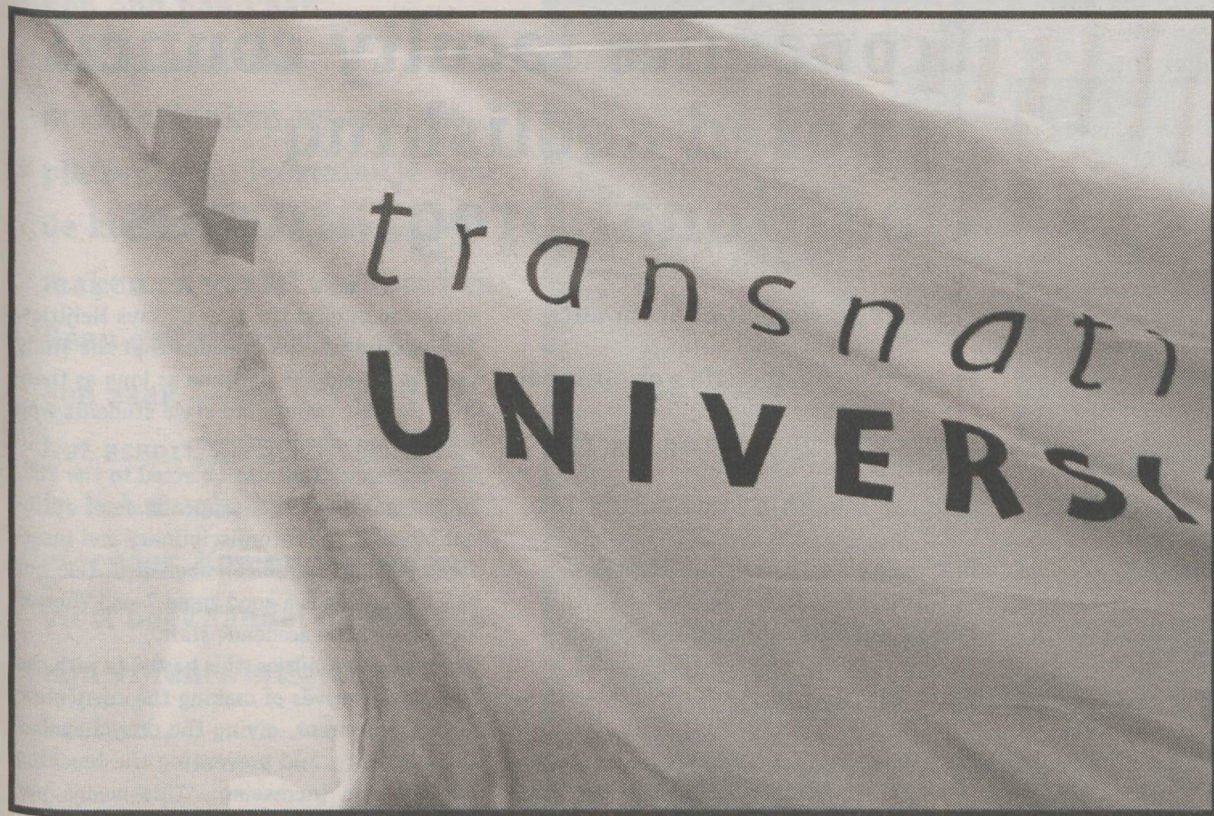

Foto: Philip Driessen

Tweeënehalf jaar zijn verstreken sinds de transnationale Universiteit Limburg werd opgericht, voor een belangrijk deel met provinciaal geld. Al die tijd heeft medisch socioloog Kees Schröder in de Provinciale Staten van Limburg, waarvan hij lid was namens GroenLinks, vanwege zijn dubbelpositie zijn mond gehouden over dit onderwerp. Het kostte hem moeite, zegt hij, want "het was een van de meest bizarre dossiers die ik in mijn Statenperiode langs heb zien komen". Hieronder zijn analyse.

Het begon met een bijeenkomst op de universiteit waar collegevoorzitter Karl Dittrich persoonlijk de grootse plannen voor het personeel uit de doeken deed. Meegedeeld werd dat de provincie Limburg jaarlijks ongeveer 25 miljoen euro zou investeren in de TUL. Dat was een fors bedrag dat gedurende een aantal jaren zo'n 10 procent van de provinciale begroting zou opslukken. Met verbazing vroeg ik me af waar de provincie het geld vandaan zou halen. Het antwoord was nog verbazingwekkender: de provincie Limburg zou haar aandelen Essent gaan verkopen!

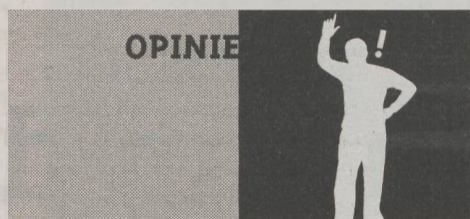
Dat bleek het verhaal van de toenmalige gedeputeerde Jan Tindemans die, zoals hij later toegaf, geheel op persoonlijke titel had gesproken. Provinciale Staten had bij een eerder debat hierover in grote meerderheid gemeld niet bereid te zijn tot verkoop, laat staan dat men dacht aan concrete bestemmingen als de TUL. Maar het verhaal werd door de Universiteit Maastricht en het academisch ziekenhuis voor zoete koek geslikt. Noch bestuurlijk noch door universiteitsraad of ondernemingsraad werd de werkelijke beschikbaarheid van zulke omvangrijke provinciale fondsen nagetrokken.

De handtekening van de minister van onderwijs, wetenschappen en cultuur, destijds Loek Hermans, waarmee de TUL als instelling van wetenschappelijk onderwijs erkend werd, ging gepaard met een van provinciewege 'ongedekte cheque'.

Zodra alle partners in de TUL zich gecommitteerd hadden, moest de aftocht ingezet worden. Er zou geen sprake zijn van financiering door de provincie Limburg alléén, maar tevens door belangstellende partijen in Limburg. Al snel moesten Karl Dittrich en Jan Tindemans hun vizier richten op het ministerie van onderwijs, het LIOF (Limburgs Industrie en Ontwikkelingsfonds), bedrijven en andere inkomstenbronnen van de provincie Limburg. Een zoektocht van anderhalf jaar begon. Met bitter weinig resultaat.

Uiteindelijk kwam er een afgeslankt plan: het leeuwendeel van de externe financiering werd opgebracht door de provincie. Deze stelde eind 2001 4,5 miljoen euro ter beschikking voor huisvesting en apparatuur van de TUL. Dit ging niet zonder discussie aangezien de provincie geen verantwoordelijkheid draagt voor het (hoger) onderwijs en daarvoor ook geen middelen krijgt van de rijksoverheid. Dit betekende dat de meerderheid in Provinciale Staten verkregen moest worden door die TUL-onderdelen te financieren die op een of andere wijze als economische activiteit betiteld konden worden.

Medio 2002 bleek dat noch het ministerie van OCW (2 miljoen extra), noch het ministerie van economische zaken (0,0 miljoen), noch de gemeente Maastricht (2,3 miljoen achtergestelde lening), noch het bedrijfsleven (DSM, Organon: 0,0 miljoen) bereid waren dusdanig

substantiële bijdragen te leveren dat een tekort van 7,4 miljoen euro op een begroting van 35,6 miljoen voorkomen kon worden.

Er restte niets anders dan de provincie Limburg (die door de niet waar te maken toezegging van Jan Tindemans een morele last te dragen had), 5 miljoen euro extra te laten bijdragen, nu rechtstreeks in de exploitatielasten van onderwijs en onderzoek. Daarbij werd als voorwaarde gesteld dat een bijdrage van 2,4 miljoen door het LIOF of derden zou zijn toegezegd voor 1 januari 2003.

De meerderheid van de Provinciale Staten (CDA, GroenLinks, D66 en SP) was inmiddels een stuk onwilliger. Kritiek was er op het ontbreken van een degelijke marktanalyse, ontbreken van draagvlak in de regio en op het feit dat de provincie belast werd met een rijkstaak. Daarnaast waren de verwachtingen over de toekomst somber door het mislukken van onderwijswetenschappen en de geringe instroom van studenten levenswetenschappen. Met dat laatste ontstond meteen een gat van een miljoen euro, hetgeen niet geleid heeft tot bijstelling van de begroting. Afgewacht zal dus moeten worden of een extra studenteninstroom komende jaren voor compensatie zal zorgen.

Het CDA in de Staten durfde de stekker er evenwel niet uit te trekken en bracht met succes een voorstel in om de bijdrage aan een reeks van extra voorwaarden te verbinden waaraan zonder uitzondering voldaan moest worden.

Nu is het stellen van voorwaarden niet zo moeilijk; die handhaven daarentegen, zeker voor de provincie Limburg, wel. De bijdrage van het LIOF was niet voor 1 januari rond. Dus verviel deze voorwaarde. Vervolgens bleek het LIOF helemaal niet te willen bijdragen aan de TUL. Het risico dat het uitgeleende kapitaal niet terugverdiend zou worden, werd te groot geacht.

Als deus ex machina trad nu de UM weer ten tonele door eind februari te melden zelf in het gat van 2,4 miljoen te kunnen voorzien. De scepsis binnen Provinciale Staten was recht evenredig aan de verbazing dat deze oplossing nooit eerder ter tafel had gelegen, en onmiddellijk rees de vraag op of de UM wellicht niet een nog grotere bijdrage had kunnen leveren.

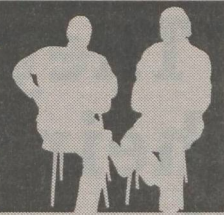
Er bleek dan ook geen meerderheid binnen Provinciale Staten voor een toekenning van de laatste 5 miljoen. De verantwoordelijkheid werd voorlopig buiten de politiek gelegd.

Een groep externe deskundigen moet nu bepalen of de TUL de provinciale economische belangen kan dienen. Daarmee bungelt de TUL ten minste een aantal maanden. Binnen de provincie wordt nu een drietal slagen geleverd: wie worden aangezocht als deskundigen, welke vraagstelling wordt meegegeven en hoe moet de beantwoording worden gewogen. Want de partijen zijn het er bij voorbaat over eens dat een harde bewijsvoering van de economische voordelen van de TUL voor de provincie niet geleverd zal worden.

Zo is de fata morgana van een rijkelijk gefinancierde TUL opgelost. De werkelijkheid laat zien dat de UM zich in de nesten heeft gewerkt door haar goedgelovigheid dat de provincie haar Essent-aandelen ten gunste van de TUL zou willen verkopen. De TUL is nu in een veel beperktere ontwikkeling gebracht zonder solide financiële dekking. De UM heeft schepen verbrand en moet snijden in eigen vlees om het laatste geld van de provincie Limburg binnen te krijgen.

De meerderheid in Provinciale Staten voelt zich gepiepeld door het uitblijven van de beweerde steun van buitenaf en wacht wellicht het antwoord van externe deskundigen af om onder de voorwaardelijke toezegging van 5 miljoen uit te komen. En zo dolen UM en de provincie Limburg rond in een zandstorm die pas bij het optrekken laat zien wat er van de TUL resteert.

AMICE

Beste John,

Nou, zo hoor je het niet vaak, zo'n soort beschrijving van het eigen vak: de economie zou aan elkaar hangen van bluff, opportunisme, trivialiteiten, zelfoverschatting en diefstal. En daar zou je dan nog trots op zijn ook. Maar psychologisch is het wel uitgekookt. Mensen geloven het niet ('aha, de professor maakt een grapje'), en voor zover ze het wel geloven dalen de verwachtingen zo diep dat alles wat men later over economen hoort zal meevallen. Zullen we een tijdje ruilen? Jij naar de psychologen en ik naar de economen?

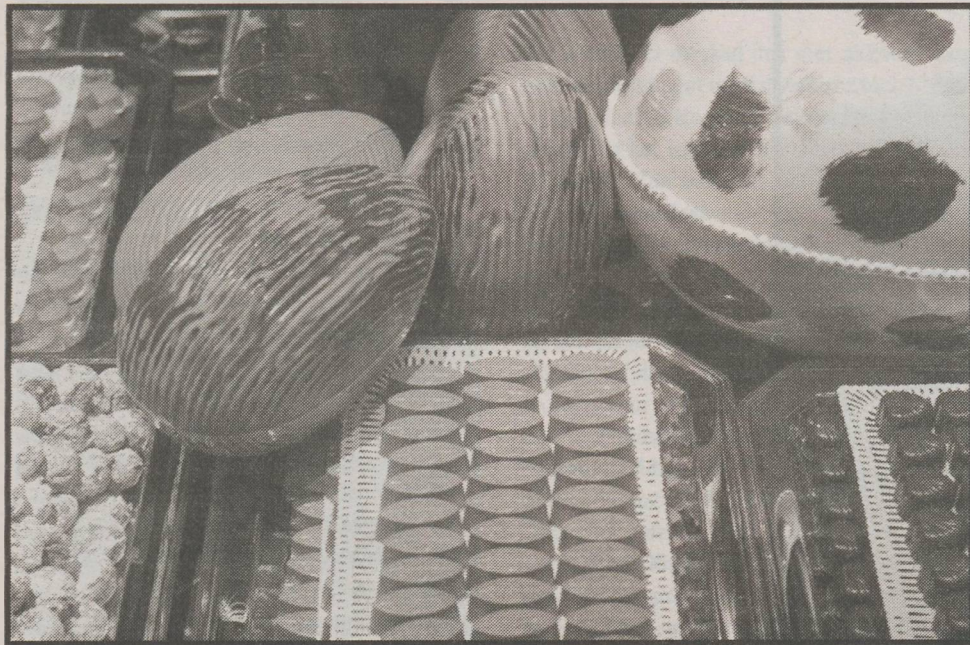
Enkele weken geleden hadden we het over de TUL; je weet nog wel, het UM-Diepenbeek-plan waarmee het college van bestuur net zo blij was als mijn dochters wanneer ze niet zomaar een zeepbel hadden geblazen, maar een dubbele. "Hé pap, kijk! Ik heb er twee geblazen. Twee bel-len! Ze zitten aan elkaar vast. Kijk nou!" Je vermoedde dat ik meer wist over de toekomst van deze dubbele academische zeepbel. Dat was niet zo, maar inmiddels mochten we vernemen dat, terwijl de Belgische vetpotten zo'n beetje binnen zijn, het vaderland in gebreke blijft bij de financiering. Het LIOF betaalt niet en het is nog maar de vraag of de provincie gaat dokken. De UM moet er zelf reserves in pompen, het bestuur van de internationale double-blind-universiteit spat binnenkort uit elkaar, een faculteit is ontworcht en een euregonaal imago van notoire onbetrouwbaarheid tekent zich af. Wat overblijft zijn twee groepjes studenten, een in D'Beek en een in M'tricht, die elk op eigen locatie hetzelfde bachelortrajectje kunnen volgen. Tel uit je winst. Zou jij verbaasd zijn als de collegeleden hopen dat de provincie het laat afweten met de financiering? De laatste resten zouden kunnen worden opgeruimd en in onschuld zouden de handen gewassen kunnen worden. Lekker fris. "We willen wel doorgaan, echt, maar die verdomde provincie weigert opeens te betalen. We kunnen niet doorgaan." Pffff, eind goed, al goed.

Hoe zou jij het verschil tussen een goed plan en een megalomaan plan omschrijven? Of het plan lukt, mag mijns inziens niet tellen. Goede plannen kunnen floppen en met een megalomaan plan kun je tegen iets werkbaars aanblunderen. En het zit 'em ook niet echt in de omvang: zijn zijn goede plannen die omvattend zijn. Het verschil zal zitten in het gebruik van gezond verstand. Ik geloof dat Descartes schreef dat gezond verstand het eerlijkst verdeelde goed ter aarde is omdat niemand zich erover beklagt dat hij er te weinig van heeft. Dat zou kloppen ware het niet dat de afwezigheid van gezond verstand belet dat die afwezigheid wordt opgemerkt. Misschien is gezond verstand zo iets als het vermoeden dat sterke intuïties onjuist kunnen zijn en dat tegensputters gelijk zouden kunnen hebben. Enfin, de common sense schoot er lelijk bij in toen de dubbele TUL-zeepbelplannen als-de-sodemieter en snel-snel-snel opgeblazen moesten worden. "Ja schat, hij is prachtig, je tweelingbel. En kijk eens hoe hij schittert in de zon? Laat snel aan mama zien. Voor het gaat waaien"

Het ga je goed,

Marcel

"They put chocolate in their basket every time they shop"

Chocolate, chocolate, chocolate Photo: Philip Driessen

The Dutch consume 31 kilograms of sweets, chocolate, cookies and crisps per head every year, according to a survey published last week.

"So basically, that means the Dutch don't eat much candy." American Elie Schwartz (20), studying at the UM Center for European Studies, does not find the statistics too shocking. Fellow American CES student Mike Chapper (21) notes that the Dutch seem to snack little and often. "They're always eating 'fun food', but they stay healthy. They generally have smaller portions than we have in the States. That makes a difference." Both Mike and Elie eat relatively healthily at home, but have picked up bad habits in the Netherlands. Elie: "Back home, if I have a snack, it's usually fruit or a protein bar. Here, though, we just eat what's there."

The figures put the Netherlands among the worlds top snackers. At 50 kilograms per head,

Britain is even higher in the ranking. Scottish Economics student Sharon Sondh (20) thinks even this sounds normal, as it's the equivalent of only two Mars bars a week. "When I think back, people used to have a bar every day at school. It sounds awful, but if you put it in perspective, it's not too bad." She herself doesn't eat chocolate - it gives her a headache - but her little brother eats a lot. Pornphattra Aussawasuteerakul (19) and Supattra Kittikulchart (20), both students of Economics, consider 31 kilograms to be a lot. Chocolate is consumed much less in Thailand. "It is not considered a snack. We do eat quite a lot of crisps though," admits Pornphattra. Chocolate is also more expensive in Thailand, and there is less variety on offer. Supattra was amazed at the Dutch shopping habits. "People put chocolate in their baskets every time they go to the supermarket!"

■ Anna Carpendale

Economics faculty council opposed abolishing traditional programmes

The faculty council of Economics is against the abolition of optional blocks and courses from the 'old' programme. This came out during last week's council meeting on the Education and Examination Regulations (EER).

For a moment, it looked as if matters were coming to a head, as was the case last year. Then, the students initially refused to accept the EER because lack of time - the document needed to go to the printer - meant that major changes were out of the question. This time, after the meeting had been adjourned, the student fraction made use of its augmented advisory powers. It was the last time they could do so, because this right has been abolished as the councils are soon to have equal representation. The students disagree with the board's plans to discontinue certain second-year blocks from the former programme, which has been replaced by the bachelor phase. In the new EER, these will be replaced by question-and-answer sessions or tutorials. "We do not have the capacity to run double curricula," explains education official Mariëlle Heijltjes. In addition, those who have completed none or very little of the second-year programme, will be advised to switch to the bachelor programme. "This group is con-

tinuously behind the times," says Heijltjes. The student fraction pleaded that the study programme should continue as long as there were at least twenty old-style students who had not passed the subjects.

The academic staff also objected to the EER, in particular to the disappearance of optional blocks. "The interdisciplinary and inter-faculty blocks have been abolished. I do not think that this is a good trend," said Thomas Zieseimer of the academic staff.

According to Heijltjes, this has to do with the board's objectives of making the curriculum more transparent, giving the programmes a clear identity, and preventing the teaching burden from increasing. "This means not offering a plethora of subjects," she says later. "Moreover, the previous auditing committee thought that the last two years of the doctorate were too noncommittal."

She contests the suggestion that the board pressurised the programme directors in their choice of subjects, as Zieseimer said during the council meeting. "We agreed beforehand that the number of subjects would have to be limited, but we did not discuss the content. That was left to the programme directors and departments."

Just like in the past, students may apply for permission to take courses at other faculties.

The board promised to put the council's advice before the Education and Examination Committee, which in the case of the economics faculty consists of all programme directors.

■ Tons van den Bosch

Net afgestudeerd arts wil flying doctor worden

Het suizen van de wind

Koert-Jan Schonewille (27), net klaar met geneeskunde, volgde een deel van zijn co-schappen in Nieuw-Zeeland. Het was een zeer bewuste keuze: het eiland is het walhalla voor elke zweefvlieger. Na zijn specialisatie anesthesie in Nederland wil hij terug om werk met hobby te combineren. En hij wil aan de slag als flying doctor.

Wedstrijden zeggen hem niks, hij vliegt voor het gevoel. "In de lucht ben ik net Niels Holgersson. Het is zo stil daarboven, je hoort alleen het suizen van de wind." Hij kan er uren over praten, maar eigenlijk moet je het gewoon meemaken, zegt hij. Schonewille vraagt geregeld kennissen om eens mee te vliegen, maar het komt er zelden van. "In eerste instantie zijn ze enthousiast, maar ze bellen nooit terug; ze vinden het te eng, denk ik." En dat is nergens voor nodig, benadrukt hij. "In de opleiding tot piloot krijg je een hoop theorie en pas met de nodige ervaring mag je zonder instructeur naar boven." Bovendien is het minder riskant omdat zweefvliegtuigen niet per se op een vliegveld hoeven te landen. "Als de zon onverwachts achter de wolken gaat en er geen opstijgende warme lucht meer is, kun je altijd nog naar een

De vliegende dokter Foto: archief Koert-Jan Schonewille

weiland uitwijken. Iemand van je vereniging pikt je dan met een aanhanger op." Warme lucht, daar laat een zweefvlieger zich op meevoeren. De piloot zoekt op een zonnige dag

een wolk om hoger te komen, legt Schonewille uit. "De wolk is het uiteinde van een kolom met warme lucht." Door het grauwe weer kan er in Nederland niet vaak gevlogen worden, maar

in Nieuw-Zeeland wel. "Er is bijna constant een harde wind; belangrijk voor zweefvliegen boven de bergen." Schonewille haalde er snelheden tot 280 kilometer per uur. In Nederland komt hij niet verder dan een kilometer of vijftig.

Hij was zestien jaar toen hij voor het eerst met een collega van zijn vader meeging. "De vlucht duurde zeven minuten, maar ik was meteen verkocht." Hij haalde zijn ouders over en werd lid in Lelystad, vlakbij zijn woonplaats Dronten. Hij stopte er al zijn tijd en geld in, maar dat was te doen. "Het is een fabeltje dat het onbetaalbaar is: voor vijfhonderd euro vlieg ik het hele jaar." Tegenwoordig zit hij bij een vereniging in Venlo. "Ik ben vier jaar op en neer naar Dronten gegaan, maar dat werd me te veel."

In Nieuw-Zeeland was hij co-assistent anesthesie. "Patiënten moeten daar op een veilige manier van een ziekenhuis achteraf naar een groter ziekenhuis vervoerd worden. Dat gaat vrijwel altijd per vliegtuig. Meestal gaat er een anesthesist mee." Hij deed er samen met Peter Lyons, een bekende Nieuw-Zeelandse zweefvlieger, mee aan een wedstrijd. "We vlogen honderden kilometers en steeds dacht ik: waar zijn de mensen? Niks of niemand zie je er, alleen maar pure natuur. Prachtig."

■ Roel Willems

Boekhandel de Tribune bestaat 25 jaar

Niet links, maar kritisch

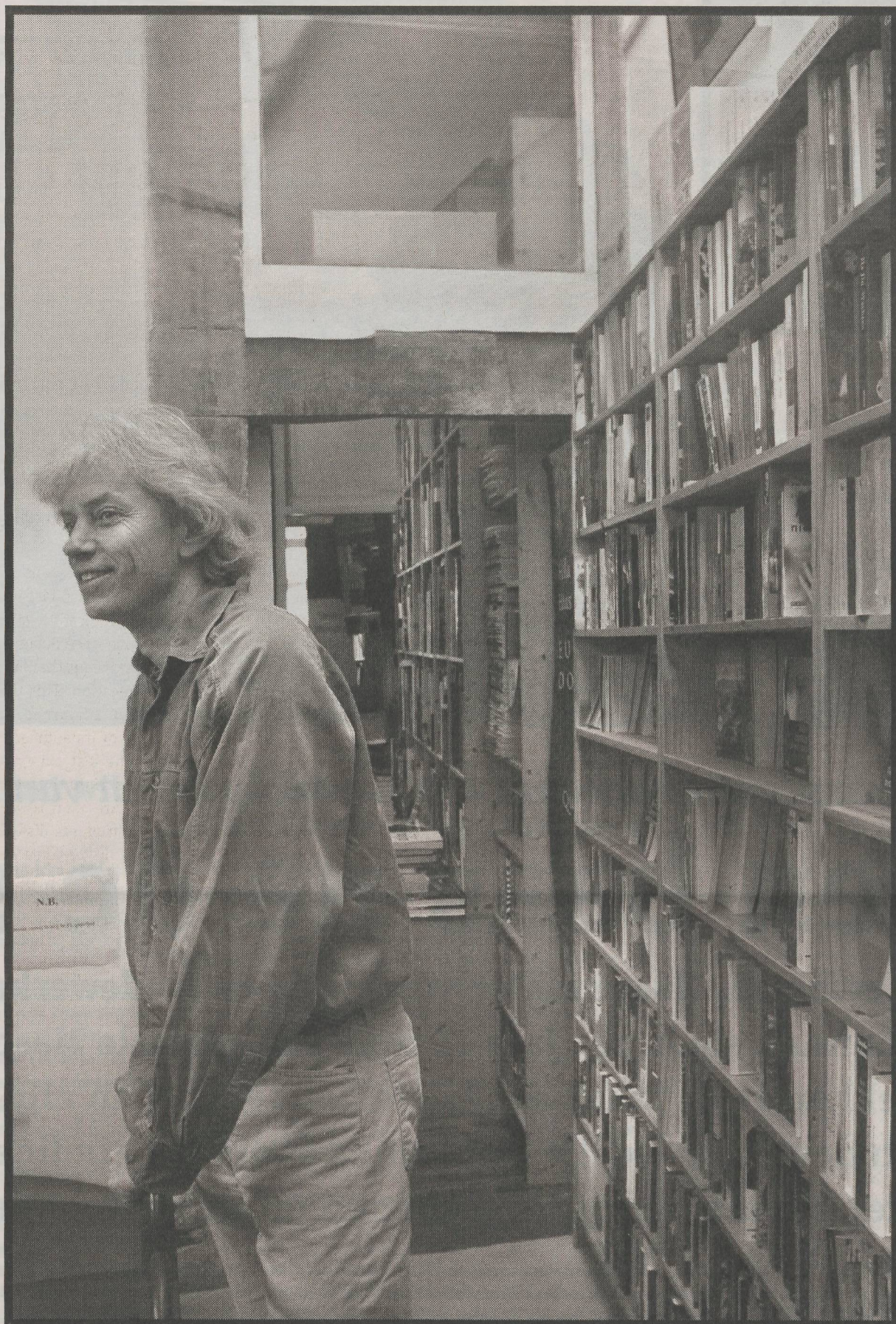
Een oud pand aan de Kapoenstraat, boekenplanken tot aan het plafond, een leestafeltje voor de klant die een praatje wil maken en vooral veel boeken. Geen gelikte winkel, maar een zaak "waar het geld in het assortiment zit en niet in het meubilair", aldus de eigenaar. Komende zondag viert boekhandel de Tribune zijn vijftienvigjarig bestaan.

De Tribune komt in de buurt van zijn ideale boekhandel, zegt Robert-Jan Wesly. Het is maandagochtend, de winkel is gesloten maar binnen is er bedrijvigheid. "Ik ben op 25 maart 1978 samen met Paul Westerneng in de Brusselsestraat begonnen. We kenden elkaar uit Amsterdam waar ik in afwachting van een studie Nederlands werkte in een inloopboekhandel die vooral tijdschriften, kranten en daarnaast wat boeken verkocht. Paul werkte daar ook. Onze literaire interesse konden we in de winkel niet kwijt. We bekeken vaak samen uitgeversbrochures en riepen dan schertsend dat we voor onszelf zouden beginnen. Op een dag, ik was bij mijn moeder in Maastricht, belde Paul op: er is een boekhandel in het zuiden des lands te huur. Ga eens kijken."

De studie Nederlands verdween naar de achtergrond, Maastricht leek een uitstekende plaats om hun dromen te verwezenlijken: ze wilden een linkse boekhandel vol politieke werken en veel literatuur. "Onze verwachtingen waren hooggespannen door de komst van de universiteit, die zou een lezend publiek aantrekken. Er was bijna niets op literair gebied in de stad. Servaas op het Vrijthof was er nog niet, Berghmans, Leiter Nypels en Veldeke hadden slechts een mager aanbod. Politiek was helemaal afwezig."

Vijftienvig jaar later heeft de Tribune nog wel een assortiment dat onder het kopje 'politiek' valt, maar het aanbod van kritische politieke literatuur is door de tijdgeest sterk afgenomen. "De laatste tijd trekt het wat aan. Blijkbaar vinden schrijvers dat er door de komst van Bush, Sharon en ook Fortuyn weer zaken zijn om voor te strijden."

Is het predikaat linkse boekhandel dan niet meer adequaat? Wesly lacht. "Wij hebben ons nooit zo hard linkse boekhandel genoemd. We gaven de voorkeur aan kritisch. Links zit in Maastricht al snel in de verdachte hoek, het schrikt af. Sowieso mikken we niet alleen op een links publiek. Mensen die rechts stemmen zijn ook vaak kritisch, al maken ze naar mijn

Robert-Jan Wesly: "Onze boekhandel zou zonder de universiteit kleiner zijn" Foto: Philip Driessen

idee uiteindelijk niet de juiste keuze. En als het gaat om literatuur, kunst, filosofie en psychiatrie, de gebieden waarin we ons in de loop der jaren hebben gespecialiseerd, dan zijn de kwalificaties links of rechts minder van toepassing."

Het kritische zit volgens de boekhandelaar ook in de keuzes die hij maakt: "We hebben geen kook- of reisboeken, geen naslagwerken over tuinen. We hebben heel veel niet. Maar als het gaat om literatuur of filosofie proberen we zo breed mogelijk te zijn: als wij een schrijver

verkopen, dan streven we er naar om al zijn boeken op de plank te krijgen en niet alleen de werken die goed lopen. De meeste boekverkopers hebben bijvoorbeeld één, maximaal twee planken poëzie. Wij kiezen voor poëzie en hebben daarom twee kasten vol. Uitgeverij Meulenhoff somde ons vorige week, tijdens de presentatie van een dichtbundel van Frans Budé, nog op in het rijtje van de drie beste poëzieboekhandels van Nederland."

De Universiteit Maastricht is zeker niet onbelangrijk voor de Tribune. "De UM brengt mensen samen die kritisch zijn, met een literaire interesse, met belangstelling voor politiek, voor filosofie. Onze boekhandel zou zonder de universiteit veel kleiner zijn."

De cultuurwetenschappers zijn de grootste klant. "Die faculteit hoort gevoelsmatig het meeste bij ons." Hij hoopt in de toekomst ook de cultuurwetenschappelijke boeken aan de universiteitsbibliotheek te mogen leveren; een voorrecht dat al jaren is voorbehouden aan de academische boekhandel.

"Een strikvraag?", vraagt hij grinnikend als hem wordt gevraagd of hij nog tijd heeft om zelf boeken te lezen. "Voor ik begon las ik vijf

boeken per week. Ik hoopte dat ik als boekhandelaar meer zou kunnen lezen. Tot vorig jaar bleef het bij een boek per week. Nu, sinds de komst van mijn derde dochter, is het nog minder. Lezen is iets waar je rust voor moet hebben, al is het wel belangrijk dat wij - hier werken in totaal zeven mensen - redelijk thuis zijn op gebied van literatuur, kunst en filosofie. Je moet een indruk hebben van wat er verschijnt: door recensies te lezen, artikelen over schrijvers en natuurlijk ook boeken."

Het laatste boek dat hij heeft gelezen zal komende zondag tijdens de receptie van de Tribune in de Groote Sociëteit aan het Vrijthof worden uitgereikt. Het is een bundel van bijdragen van schrijvers en kunstenaars die de afgelopen 25 jaar in de Tribune hun boek presenteerden of werk exposeerden. Bekende UM'ers als dichter Wiel Kusters, schrijvers Ad van Iterson, Maarten Doorman en Jos Perry ontbreken niet.

■ Riki Janssen

De receptie is zondag 30 maart van 17.00 tot 20.00 in de Groote Sociëteit, Vrijthof 36. Iedereen is welkom

(ingezonden mededeling)

Rijksuniversiteit Groningen

VOORLICHTING
MASTEROPLEIDINGEN

WO. 9 APRIL 2003, 16.00-20.00 UUR

(050) 363 80 25, WWW.RUG.NL

Hoogstartersproject begeleidt UM'ers bij opzetten van eigen bedrijf

Eigen baas na de studie

Ondernemersbloed. Maastrichtse studenten en medewerkers die het voelen stromen, kunnen sinds een jaar of twee een speciale Masterclass volgen. Hier ontdekken ze of ze uit het juiste hout gesneden zijn. *Observant* sprak met een student in driedelig grijs die in Italië wil eindigen, en met een ex-medewerker die een bedrijf is begonnen uit liefde voor de natuur.

■ *Tekst: Maurice Timmermans*

■ *Foto's: Philip Driessen*

Cachet? Er valt veel te zeggen over de houten barakken aan het Debeyeplein maar niet dat ze cachet hebben. Terwijl juist hier een universitaire dienst huist die gebaat zou zijn bij enige distinctie, Bureau Holding en Kennistransfer. Een club die contacten met het bedrijfsleven onderhoudt en onder meer het Hoogstartersproject op poten heeft gezet.

Projectmanager Henri Mennens lijkt het niet zoveel te kunnen schelen. Belangrijker vindt hij dat op de eerste verdieping - tegenover zijn werkkamer - binnenkort een reeks kamers leeg komt te staan, waar zeven beginnende bedrijfjes oftewel 'hoogstarters' zich tegen een redelijke huur kunnen vestigen. Hebben ze vragen, dan kunnen ze aan de andere kant van de gang bij Mennens aankloppen, al is het natuurlijk niet de bedoeling dat ze zijn deur platlopen.

Hoogstarters-Maastricht is een initiatief van gemeente en universiteit, met als doel om medewerkers en (bijna) afgestudeerde academici en hbo'ers te helpen bij het opzetten van een eigen bedrijf. Geen fietsverhuurbedrijf of een hondenuitlaatservice maar een zogenoemde kennisintensieve onderneming die opereert op terreinen als ICT, multimedia of levenswetenschappen. Uiteindelijk dienen deze hoogstarters - het project is bekostigd met geld van Brussel en van de overheid - de regionale economie te ondersteunen. Voorwaarde is daarom dat ze zich vestigen in Maastricht, liefst in de economisch zwakke delen van de stad: Randwijck, Geusselt, Belvédère.

Inmiddels, na tweeënhalf jaar, heeft het project 29 bedrijven voortgebracht, met in de meeste gevallen één of twee werknemers. Flycatcher bijvoorbeeld, een bureau dat online-onderzoek doet door vragenlijsten te sturen naar een uitgebreid panel van respondenten. Of Mubio Products, een bedrijf dat detectoren maakt om in een vroeg stadium kanker in organen te constateren. Het belangrijkste projectonderdeel, naast een ondernemerscafé en coaching, is de Masterclass. Deze opleiding - van september tot juni, één avond per twee weken - bestaat uit modules die allerlei praktische kanten van het ondernemen tegen het licht houden: marketing, fiscale aspecten, juridische zaken. En niet in de laatste plaats: het schrijven van een bedrijfsplan. Zo'n

40 procent van de startende ondernemers loopt binnen één jaar op de klippen, en dat komt volgens Mennens door het ontbreken van een business plan, een strategie.

Niet zo wonderlijk dus dat het bedrijfsplan, beoordeeld door een jury, zo centraal staat en dat de cursisten er de opleiding (kosten: 650 euro) mee afsluiten. En dat is uniek aan de Masterclass, zegt Mennens. Even uniek is volgens hem dat de deelnemers voor advies terecht kunnen bij zeven deskundigen in het veld.

Niet iedereen kan meedoen. Van de 33 aanmeldingen - eenderde medewerkers, eenderde UM-studenten en eenderde overige afgestudeerden - zijn na intakegesprekken 17 ideeën overgebleven. Van hen zijn er in de eerste maanden weer zes afgevallen. "We hebben dit jaar de duimschroeven aangedraaid en de opleiding zwaarder gemaakt. Daardoor realiseren deelnemers zich in een vroeg stadium of het ondernemerschap hen al dan niet op het lijf geschreven is. Of hun persoonlijke situatie het toelaat, of ze voldoen aan het type van een allround manager? Vrouwen zijn traditioneel in de minderheid, misschien omdat ondernemen veel uren vergt."

Les krijgen de cursisten van universitair docenten en experts, uit het bedrijfsleven, adviesbureaus of de Kamer van Koophandel. Een van hen is Mennens zelf. Een paar jaar terug werkte hij als docent managementwetenschappen aan de economiefaculteit. Ook toen al was hij niet alleen met theorieën en modellen in de weer maar ook met skills-trainingen. "Wij zeggen niet wat de cursisten moeten doen, maar begeleiden en sturen ze. Dit om hun creativiteit aan te wakkeren. Het is een heerlijk gevoel om ondernemers op weg te helpen en hun bedrijf te zien groeien."

Toekomstplannen zijn er ook. Mennens is samen met het Limburgs Universitair Centrum in Diepenbeek, bezig met een *Small Business Academy*. Die zal opleidingen en coaching voor ondernemers verzorgen. Evenals een blok ondernemerschap voor studenten kennistechnologie en levenswetenschappen. "Dat zijn bij uitstek de vakgebieden waar innovaties te verwachten zijn."

Marcel Hendrickx

Zesdejaars IB Rogier Mulder

“Ik weet precies hoe ik het wil hebben”

Het is precies een jaar geleden dat ingenieur Marcel Hendrickx ontslag nam als technisch laboratoriummedewerker bij de faculteit psychologie en het eigen bedrijf Ecoview startte. Hij is niet van zins om zijn bruto-omzet aan de grote klok te hangen, maar dat hij nu meer verdient dan bij psychologie wil hij wel kwijt.

Ecoview is een “technisch advies- en installatiebureau voor duurzame projecten”, aldus het visitekaartje. Hendrickx installeert zonnepanelen en regenwateropvang-systemen. Zijn eigen dak in Daalhof ligt er vol mee, tweeduizend watt in totaal. Plus zonnecollector, een apparaat dat zonlicht gebruikt om water te verwarmen, voor douche en wasmachine. “Energiebesparing was altijd al een soort hobby, uit liefde voor de natuur. Ik wandel en fiets graag hier in de omgeving en heb vroeger aan ijsklimmen en bergbeklimmen gedaan in Nepal.”

Behalve installeren geeft Hendrickx energieprestatieadviezen (EPA) aan huis en handelt hij de – weliswaar ingewikkelde maar riant - subsidie-aanvragen af. Juist deze combinatie vormt de kracht van het bedrijf, zegt hij, daardoor is Ecoview goedkoper dan de concurrent. “De klanten zijn tevreden, omdat ze alles met mij kunnen afhandelen, en niet met drie verschillende ondernemingen te maken hebben.”

Een tijd terug hing de gemeente Heerlen aan de lijn. De stad ging duurzame energie promoten door inwoners bijzondere subsidie te verlenen bij aankoop van zonnepanelen of regenwateropvang-installaties. Binnen de kortste keren had Hendrickx enkele tientallen opdrachten in zijn zak. “Sittard-Geleen, de zonneboilerstad van Nederland, heeft ook interesse. Als dat doorgaat, red ik het niet meer in mijn eentje. Dan zal ik collega's van elektrobedrijven of dakdekkers moeten inhuren. Mensen in dienst te nemen doe ik voorlopig niet omdat ik flexibel wil blijven.”

Al in 2001 deed hij mee aan de masterclass. “Ik had het bedrijfsplan volledig in mijn hoofd zitten, tijdens de opleiding heb ik geleerd om alles op papier te zetten. Waar ik het meest aan heb gehad is het netwerk dat je krijgt aangereikt. Je hebt les van mensen uit het bedrijfsleven, van de Kamer van Koophandel, en die kunnen je uitstekend verder helpen. Aan de andere kant kreeg ik, als een van de oudere cursisten, veel dingen te horen die ik zelf al had uitgezocht. Over BTW, facturen, enzovoorts.”

Hendrickx heeft zich nooit een starter gevoeld. “Als ik ergens voor kies, dan ga ik er helemaal voor. Ik ben iemand die alles tot in de puntjes voorbereid en uitzoekt, en precies weet hoe-ie het wil hebben. Of het nou gaat om een website maken of folders ontwerpen, ik doe alles zelf.” Een praatje maken met collega's, dat mist hij weleens, een beetje flauwekulen over van alles en nog wat. Waar hij ook af en toe naar terug verlangt, zoals het een natuurliefhebber betaamt: “Met de fiets naar het werk.”

“Op kantoor heb ik nog nooit een studieboek opengeslagen”

Over Rogier Mulder (24) doen in Maastricht de wildste geruchten de ronde. Twee om precies te zijn: dat hij failliet is, en dat hij miljonair is. Onzin natuurlijk, zegt de zesdejaars internationale bedrijfskunde, strak in het driedelig grijs. Wat wel klopt: dat hij sinds een paar jaar een goedlopend telecombedrijf – een eenmanszaak - op internet runt: Lynk.nl. Ook correct: dat de omzet vorig jaar bijna acht ton (in gulden) bedroeg en dat zich inmiddels zo'n drieduizend klanten uit alle hoeken van het land hebben aangemeld, van wie de helft student.

Drie jaar geleden richtte Mulder, toen nog met twee andere studenten, Lynk op. Hij had tijd over, wilde iets naast zijn studie doen. “Ik ben niet het type dat altijd al ondernemer of eigen baas had willen worden, het idee ontstond op dat moment. Zoals zo vaak: in de kroeg. Het eerste halfjaar ben ik zowat overspannen geraakt, dat kwam doordat we mijn kamer als kantoor gebruikten. Geen doen was dat. Nu zit ik op het Keizer Karelplein, waar vroeger het Kamerburo zat.”

Lynk.nl verkoopt mobiele telefoons en abonnementen van verschillende providers. Deze aanbieders verstrekken voor elke nieuwe klant die Lynk aanlevert een bonus. Hiervan geeft het Maastrichtse bedrijf weer een deel terug aan de klant in de vorm van korting, een gratis abonnement van een aantal maanden bijvoorbeeld. In 2000 was Lynk hoofdsponsor van de Inkom in vijf steden. “Een grote investering was dat, maar die levert me nog steeds nieuwe klanten op.”

Hij denkt even na als hem wordt gevraagd naar de charme van het ondernemen, behalve geld verdienen. “Dat je met van alles en nog wat bezig bent, van de financiële administratie tot de sponsoring. Nee, aan mijn studie heb ik wat dat betreft niet veel. Leuk en aardig, de ‘zes P's van marketing’, maar veel te theoretisch. Op kantoor heb ik nog nooit een studieboek opengeslagen.”

Wel heeft hij profijt van de Masterclass, waaraan hij in september is begonnen. Theorie wordt hier vertaald naar de praktijk, zegt Mulder. “Heel concreet allemaal. Hoe stel je een bedrijfsplan op? Hoe richt je de boekhouding in? Tegelijk word je gedwongen om na te denken over dingen waar je vaak niet aan toe komt, over een strategie bijvoorbeeld of een visie.”

Mulder, geen groentje meer, schreef zich in voor de Masterclass omdat hij rondloopt met nieuwe plannen. Golfsets verkopen. Op dezelfde manier zoals hij de telefoons verkoopt, als een soort elektronische intermediair tussen klant en meerdere bedrijven. Mulder zorgt voor een website (plus database) waarop klanten hun voorkeuren kunnen intikken – prijs, merk, etc. Daarna verschijnt een selectie van de ‘gevraagde’ golfsets, die met een muisklik kunnen worden besteld bij het betreffende bedrijf.

“Werkt zo'n website plus database eenmaal goed, dan ga ik dit concept verhuren. Het midden- en kleinbedrijf heeft al belangstelling getoond. Want of je nou golfsets of wijn op zo'n site aanbiedt, maakt niet uit. Voor bedrijven is het een goedkope manier om hun producten op internet te krijgen.”

Zijn uiteindelijke doel? Hij hoeft niet schatrijk te worden. Wel hoopt Mulder ooit als ondernemer neer te strijken in het buitenland. Of beter: in Italië. “Prachtige sfeer, daar.”

Schedule of examinations blokperiod 3 - fulltime study Dutch law, Tax law and European law school

Monday 31 March 2003 09.00-12.00 h Sporthal de Heeg

ELS 2.3 Common Law System
FR 2.3 Inleiding in het Belastingrecht
NR 4.3 Ruimtelijke Ordening

13.30-16.30 h Sporthal de Heeg

FR 3.3 Belastingtheorie
NR 3.3 Strafrechtelijke Procedures en Mensenrechten
NR 4.3 Rechtspsychologie

NR 4.3 Law and Art (+MIC)

Tuesday 1 April 2003 09.00-12.00 h Sporthal Randwijk

NR 1.3 Onrechtmatig Gedrag

13.30-16.30 H Sporthal Randwijk

NR 2.3 Staats- en Bestuursrecht
FR 2.3 Strafrecht en Fiscus

Wednesday 2 April 2003 09.00-12.00 h Sporthal de Geusselt

FR 4.3 International Tax Law I

NR 3.3 Rechtspersonen

NR 4.3 International Humanitarian Law (+MIC)

13.30-16.30 h Sporthal de Geusselt

ELS 3.3 EC-Law: Substantive Law (+MIC)
NR 3.3 International Law
NR 4.3 Jeugdrecht

Thursday 3 April 2003 09.00-12.00 h Sporthal de Heeg

ELS 3.3 European Property Law
FR 4.3 Internationale Loonbelasting en Premieheffing
NR 3.3 External Relations of the European Union

NR 3.3 Rechten van Patiënten

NR 4.3 Vreemdeling

13.30-16.30 h Sporthal de Heeg

FR 3.3 Belastingrecht voor Ondernemingen
NR 3.3 Verbintenissenrecht (Rechtshandeling en Overeenkomst)
NR 3.3 European Competition Law (+MIC)
NR 4.3 Recht in een Multiculturele Samenleving

Schedule of examinations re-exams blokperiod 2 - fulltime study

Dutch law, Tax law and European law school

Universiteit Maastricht

VERKIEZINGEN 2003

In 2003 worden de verkiezingen voor medezeggenschapsorganen van de UM voor de derde keer op elektronische wijze georganiseerd. Het verkiezingsprogramma werkt via e-mail en internet.

MEDEZEGGENSCHAPSORGANEN AAN DE UM

Attentie: de samenstelling van de medezeggenschapsraden zal met ingang van september 2003 gewijzigd worden. Er ontstaat dan in alle raden een verhouding van 50 procent studenten en 50 procent medewerkers. Een overzicht van de nieuwe zetelverdeling is te vinden op de website van het Centraal Stembureau.

Het medezeggenschapsorgaan op centraal niveau is de Universiteitsraad. De Universiteitsraad bestaat uit 6 vertegenwoordigers van de geleding wetenschappelijk personeel (wp), 3 van de geleding ondersteunend en beheerspersoneel (obp) en 9 studenten. Medewerkers worden voor twee jaar in de raad gekozen; studenten voor één jaar. In mei 2003 zijn er verkiezingen voor alle geledingen van de UR. Daarnaast heeft iedere faculteit een faculteitsraad. De grootte en samenstelling van de raden varieert per faculteit. Ook hier geldt dat medewerkers voor twee jaar in de raad gekozen worden en studenten voor één jaar. In mei 2003 zijn er verkiezingen voor alle geledingen van de faculteitsraden. Een uitzondering vormt de school council van het UCM (6 studenten), die al in december 2002 gekozen is.

Voor het ondersteunend en beheerspersoneel van het Bureau van de Universiteit en de servicecentra zijn er aparte medezeggenschapsorganen, de dienststraden, bestaande uit 3 tot 5 leden.

In 2003 zijn er geen verkiezingen voor de dienststraden.

MEDEZEGGENSCHAP

Meepraten over de koers van de universiteit. Erop toezien dat de UM haar kansen en bedreigingen analyseert, dat samenhangend beleid ontwikkeld wordt en voorgenoemde maatregelen goed worden uitgevoerd. Opkomen voor de kwaliteit van onderwijs en onderzoek.

De belangen behartigen van personeel en studenten. Wat speelt zoal? Het "huishoudboekje" van de UM, huisvestingsplannen, de doorberekening van dienstverlening, veranderingen in onderwijs- en onderzoeksprogramma's, de kwaliteit van de studievoorzieningen, vaststellen van het opleidings- en examenreglement - en nog veel meer.

U kunt uw stem laten horen als lid van de universitaire gemeenschap. Bekijk de programma's die de verschillende fracties en partijen in de Universiteitsraad, de faculteits- en dienststraden hebben.

Kies uw kandidaat uit en ga stemmen: dat kan nu elektronisch - via het internet.

Echt daarover meepraten kunt u als raadslid. Vooral engagement en gezond verstand is hiervoor nodig. Informatie over het lidmaatschap is verkrijgbaar bij de voorzitters / secretarissen van de verschillende raden. Voor medewerkers geldt dat hun afdeling gecompenseerd kan worden voor raadswerk. Student-leden van raden komen in aanmerking voor een bestuursbeurs.

KANDIDAATSTELLING

Van woensdag 26 maart 2003 (9 uur) tot en met woensdag 2 april 2003 (16 uur) kunnen lijsten ingediend worden voor de verkiezingen. Dit gebeurt elektronisch, via internet. Ook een individuele kandidaatstelling wordt beschouwd als lijst (een eenpersoonslijst). Elke lijst bevat: een naam van de groepering / kandidaat tenminste één kandidaat één indiener uit dezelfde geleding vijf ondersteuners uit dezelfde geleding. Een voorbeeld: twee studenten FdGW willen zich verkiesbaar stellen voor de faculteitsraad met de lijst "Gezond Maastricht". Eén van hen of een andere FdGW student dient de lijst elektronisch in. Voordat ze de lijst indienen zoeken ze eerst vijf collega-studenten van de FdGW, die bereid zijn hun lijst te ondersteunen.

Voor meer informatie over de regels: bezoek de website van het Centraal Stembureau www.bureau.unimaas.nl/stembureau en kijk bij Kiesreglement. Op de website vindt u ook informatie over het aantal verkiesbare zetels en de stemprocedure. Voor het indienen van een lijst gaat u naar de website en doorloopt de module "Kandidaatstelling". De indiener kan een overzicht van zijn lijst printen. De kandidaten en de ondersteuners ontvangen automatisch een e-mail dat zij hun kandidatuur / ondersteuning dienen te bevestigen. Ook dit dient in de periode 26 maart tot en met 2 april 2003 te gebeuren.

Eventuele verzuimen kunnen tussen 8 april en 14 april 2003 (16 uur) hersteld worden. De ingediende lijsten en kandidaatstellingen worden op dinsdag 15 april definitief vastgesteld en het overzicht van alle ingediende lijsten wordt de dag erna op internet gepubliceerd.

Attentie: indien u de mogelijkheid overweegt tot het aangaan van een lijstencombinatie met één of meer andere lijsten, dient u dit bij het indienen van de lijst aan te geven. De stemfase (wanneer men zijn stem kan uitbrengen) is vanaf donderdag 15 mei tot en met woensdag 28 mei 2003.

CENTRAAL STEMBUREAU

Voor hulp bij het indienen is het Centraal Stembureau standaard per e-mail bereikbaar onder verkiezingen@bu.unimaas.nl. U kunt het Stembureau daarnaast telefonisch bereiken bij de Griffie Medezeggenschap op (043 -) 3883199, tijdens kantooruren.

ELECTIONS 2003

In 2003, for the third time elections for the participation bodies at the UM will be held electronically. The election program makes use of e-mail and the Internet.

PARTICIPATION BODIES AT THE UM

Attention: the composition of the participation bodies will change in September 2003. Then there will be a proportion of 50 percent students and 50 percent staff members in all councils. An overview of the new composition can be found at the web site of the Central Polling Committee.

The participation body at the central level is the University Council. The University Council includes 6 representatives from the academic staff section (WP), 3 from the supporting and administrative staff (OBP) and 9 students. Employees are elected as council members for two years; students for one year. In May 2003, there are elections for all the sections.

In addition, each faculty has its own faculty council. The size and composition of the councils vary per faculty. Here too, employee members are elected for two years, student members for one year. In May 2003, there are elections for all sections of the faculty councils. An exception to this is the school council of the UCM (6 students), which was elected December 2002.

There are separate participation bodies for supporting and administrative staff working in the Bureau and the service centres, the so-called service councils (six altogether). These councils have 3 to 5 members. In 2003 there are no elections for the service councils.

EMPLOYEE AND STUDENT PARTICIPATION

Discussing the future course of this university; ensuring that the UM analyses its opportunities and threats, that coherent policies are developed, and that intended measures are implemented correctly; maintaining the quality of education and research. Promoting the interests of staff and students. What issues are relevant at this moment? The UM's "housekeeping book", housing plans, charging for services, changes in education and research programmes, the quality of student facilities, deciding on the education and examination regulations, and much more.

You can have a say in all this as a member of the university community. Read the programmes of the various fractions and parties in the University Council, and the faculty and department councils.

Choose your candidate and vote. Voting can now be done electronically, via the Internet. As a council member, however, you could really take part in the discussions. This requires no more than involvement and common sense. Information on membership can be obtained from the chairpersons / secretaries of the various councils.

For employees, their departments can be compensated for the council work they do.

Student council members may qualify for an administrative grant.

NOMINATION

From Wednesday 26 March (9 h) until Wednesday 2 april 2003 (16 h) lists of candidates can be submitted. This happens electronically, by using the internet. The nomination of one individual candidate is regarded as a list, too (a one-person-list). Each list contains:

- a name of the faction / candidate
- at least one candidate
- one person to submit the list (from the same group of voters)
- five persons to support the list (from the same group of voters).

For example: two students of the Faculty of Health Sciences wish to be nominated for the faculty council with their list "Healthy Maastricht". One of them, or another student of the same faculty can submit the list electronically. Before the submission they look for five fellow students of Health Sciences to support their list.

For more information about the regulations: visit the website van het Centraal Stembureau www.bureau.unimaas.nl/stembureau and look at Kiesreglement. At the website you also will find information about the eligible seats and the voting procedure.

For the submission of a list you visit the website en enter the module "Kandidaatstelling". After completing the submission, you can print the contents of the list. The candidates and the supporters will automatically receive an e-mail asking them to affirm their nomination / support. These actions have to take place in the period 26 March - 2 April, too.

The correction of omissions will be possible between April 8 and 14 (16h). The lists and candidacies are fixed officially on Tuesday 15 April 2003. The day after, an overview of the lists and candidates will be available on the internet.

Attention: if you want to keep open the option of making a combination of your list with another list (or more), you need to mention this with the submission of your list.

This year's voting period is from Thursday 15 May until Wednesday 28 May 2003.

CENTRAL POLLING COMMITTEE

For help with submitting a list, the standard way of contacting the Central Polling Committee is by e-mail, at verkiezingen@bu.unimaas.nl. Also the polling committee can be reached by telephone at the Griffie Medezeggenschap, tel. (043 -) 3883199, during office hours.

Tuesday 8 April 2003 09.00-12.00 h Sporthal de Geusselt

FR 4.2 Kostprijsverhogende Belastingen
NR 1.2 Rechtshandeling

13.30-16.30 h Sporthal de Geusselt

ELS 3.2 European Contract Law
FR 2.2 Privaatrecht II
NR 2.2 Strafrecht

Wednesday 9 April 2003 09.00-12.00 h Sporthal de Heeg

ELS 3.2 EC-Law: Foundations (+MIC)
FR 3.2 Inkomsten uit Vermogen
NR 3.2 Arbeid en Onderneming
NR 4.2 Personen- en Familierecht

Please note:

- * The remaining optional courses Dutch Law will be examined either orally or by writing a paper.
- * The Executive Committee of the Board of Examiners can still decide that examinations are being held orally.

Toetslocaties:

- * Sporthal de Geusselt: Olympiaweg 81 Maastricht
- * Sporthal de Heeg: Roserije 500 Maastricht
- * Sporthal Randwijk: Sorbonnelaan 180 Maastricht

Oral re-exams:

The following re-exams will be held orally, here fore you can make an appointment with the tutor or his/her secretary.

- * Huurrecht
- * International Dispute Settlement (+MIC)
- * International, European and Comparative Environmental Law
- * Verbintenissenrecht (Onrechtmatige Daad en Schade...)
- * Historical and Current Issues in International Law
- * Comparative Administrative Law (+MIC)
- * Ondernemingsrecht
- * European Tort Law
- * Foreign Policymaking and Peace and Security
- * Intellectual Property Law (+MIC)
- * Recht, Beleid en Organisatie
- * Criminal Law in Europe (+MIC)
- * Strafrechtelijke Sancties
- * Vennootschapsrecht

Afhalen onderwijsmateriaal blok 4

Studenten voltijd die staan ingeroosterd voor een bepaald onderwijsblok kunnen van maandag 7 april t/m donderdag 17 april van 09.00-12.00 uur en van 13.30-16.30 uur op vertoon van hun collegekaart of een ander legitimatiebewijs hun onderwijsmateriaal en roosters van blok 4 afhalen aan de onderwijsbalie. Gelieve het onderwijsmateriaal met de pinpas of met gepast geld te betalen.

ELSA Maastricht

Student Trainee Exchange Programme (STEP)
Heb je interesse om in het buitenland stage te lopen en betaalde juridische werkervaring op te doen? Mail dan even naar studver.unimaas.nl/elsa of surf naar www.studver.unimaas.nl/elsa
Op dit moment zijn er onder andere beschikbare stages in Portugal (Braga), Finland (Rovaniemi) en Frankrijk.

Bureau stages en Banenbureau MeesterWerk, Bouillonstraat 3, Secretariaat tel 3383076.

Op het stagebureau zijn inkommappen aanwezig met informatie over een groot aantal mogelijke stageplaatsen. In verband met de beperkte ruimte verwijzen we deze week voor het actuele aanbod van stages en scriptieonderwerpen naar www.rechten.unimaas.nl/burstage

VACATURES

Schriftelijke sollicitaties o.v.v. vacaturenummer op brief en envelop (of indien aanwezig via het bij de vacature vermelde e-mailadres) binnen 10 kalenderdagen richten aan de personeelsdienst van de betreffende faculteit of het betreffende servicecentrum of bureau (Postbus 616, 6200 MD Maastricht). De vacatures staan open voor herplaatsingskandidaten en voor interne kandidaten (= medewerkers en uitkeringsgerechtigden van de UM). Bij gebreken geschiktheid hebben herplaatsingskandidaten de voorkeur.

Informatie over interne vacatures kunt u inwinnen via INTERNET (de homepage van het Loopbaancentrum voor medewerkers): <http://www.unimaas.nl/> of bij het Loopbaancentrum voor medewerkers, tst. 82684/83179.

Informatie over LIFT-vacatures vindt u op de LIFT-website: <http://www.liftnet.nl>

FdGW

2 AIO's ZW/HEALTH (v/m), 40 uur per week

Taken: De Universiteit Maastricht en het Academisch Ziekenhuis Maastricht starten een onderzoek naar de effecten van een gedragstherapeutische interventie bij lichtdepressieve ouderen met suikerziekte en longemfyseem. De studie betreft een 'randomised controlled trial' met een klinische, economische en procesevaluatie. U helpt in het opzetten van deze interventie en rapporteert over de effecten in vaktijdschriften en een proefschrift.
Functie-eisen: U bent afgestudeerd in de Gezondheidswetenschappen, Sociale Wetenschappen of Epidemiologie. U hebt kennis van en zo mogelijk praktische ervaring met kwantitatieve (lieft longitudinale) onderzoeksmethoden en kosteneffectiviteitsvraagstukken in de gezondheidszorg. U beschikt over een goed organisatorisch vermogen.

Arbeidsvoorwaarden: Tijdelijk dienstverband voor de periode van 48 maanden. Het salaris bedraagt € 1.501,- bruto per maand in het eerste jaar van aanstelling oplopend tot € 2.143,- bruto per maand in het vierde jaar.

Informatie: Bij prof. dr. J.Th.M. van Eijk, tel.: 043-3882204. Onderzoeksinstituut HEALTH: <http://www.health.unimaas.nl>

Vacaturenummer: AT2003.048/ M.Zwanenburg@FACBU RFDGW.unimaas.nl

FdGW/ Humane Biologie / NUTRIM Assistent in opleiding (AIO) (v/m), 40 uur per week

Taken: Onderzoek uitvoeren naar de vraag of gekombineerde interventie van gezonde voeding en lichamelijke activiteit de ontwikkeling van een verstoorde glucosetolerantie en risikofactoren van hart- en vaatziekten tegen kan gaan, m.n. inzicht te krijgen op het lange termijn (3-6 j) effect. Specifiek wordt gekeken in hoeverre de interventie-uitkomst afhangt van genetische predispositie, metabole factoren en leefstijlfactoren.

Functie-eisen: Ervaring met het opzetten van interventieprogramma's strekt tot aanbeveling. U dient te beschikken over goede communicatieve en organisatorische vaardigheden. Dat u in teamverband dient te kunnen werken is vanzelfsprekend. Opleidingsomschrijving: afgestudeerd basisarts, gezondheidswetenschapper, medisch bioloog of voedingskundige met aantoonbare belangstelling voor metabole processen.

Arbeidsvoorwaarden: Tijdelijk dienstverband voor de periode van 48 maanden. Het salaris bedraagt € 1.501,- bruto per maand in het eerste jaar van aanstelling, oplopend tot € 2.143,- bruto per maand in het vierde jaar.
Informatie: Bij dr. ir. E. Blaak, Humane Biologie, tel.: 043-3881639.

Vacaturenummer: AT2003.049/ M.Zwanenburg@FACBU RFDGW.unimaas.nl

WASMACHINE HUREN!
0800-0220202
Studenten huren hun wasmachine bij:
SPLASH LEASE
Internet: www.splash.nl - E-mail: info@splash.nl

De STEP In-housedagen voor de Voorjaarscyclus 2003 komen er weer aan! Een dertigtal bedrijven/kantoren nodigt je graag uit voor een intensieve én informele kennismaking bij hen 'In-house'.

Schrijf je in op www.stepweb.nl of bel voor meer info:
020 444 94 64.

De inschrijving sluit op 15 april 2003.

SQUASH CENTRUM

Brusselsestraat 74a
6211 PG Maastricht
Tel. (043) 3216387

Erik ud Pluim

Elke student of scholier krijgt een geweldige korting

Voor €19,95 per maand ben je lid en kan je onbeperkt squashen van 09.00 - 17.00 uur en van 22.30 - 24.00 uur inclusief gebruik sauna.

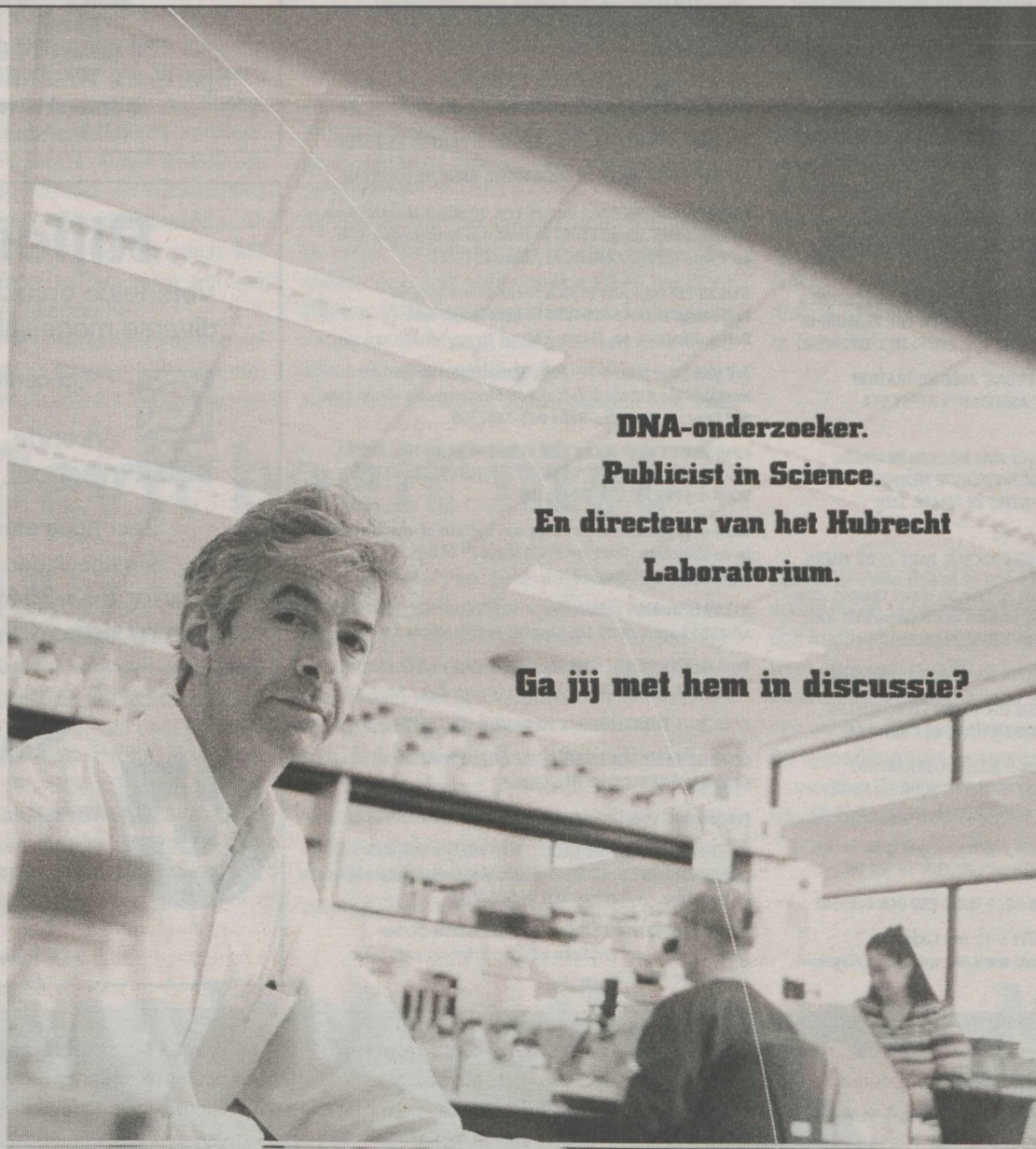
Losse baanhuur €6,25 per persoon per 45 minuten

Wordt nu lid en je krijgt een squashracket van €42,50 voor €22,95

Squash

de sport voor jou

Bel voor het boeken van een squashbaan: 3216387

DNA-onderzoeker.

Publicist in Science.

En directeur van het Hubrecht

Laboratorium.

Ga jij met hem in discussie?

Een knappe prestatie, zo'n staat van dienst. Maar dat betekent niet dat prof. dr. Ronald Plasterk achteroverleunt. Hij is, samen met zijn studenten en collega's, steeds op zoek naar vernieuwing en verbetering. Ben jij de toekomstige masterstudent die hem tegengas geeft, een kritisch licht werpt op zijn publicaties of zijn theorieën aanvult? Hij staat er graag voor open. Er zijn veel meer onderzoekers zoals Ronald Plasterk die hun kennis delen met ambitieuze masterstudenten. Je vindt ze bij de Universiteit Utrecht. Een universiteit met een ruim aanbod aan masterprogramma's die ruimte geven voor research, eigen inzicht, teamwork, gedeelde inspiratie, talent en uitdaging. Kom dus, als dit je aanspreekt, naar de mastervoorlichtingsdag op donderdag 10 april. Meld je aan via internet: www.uu.nl/mastervoorlichtingsdag. Of bel 030-253 2670.

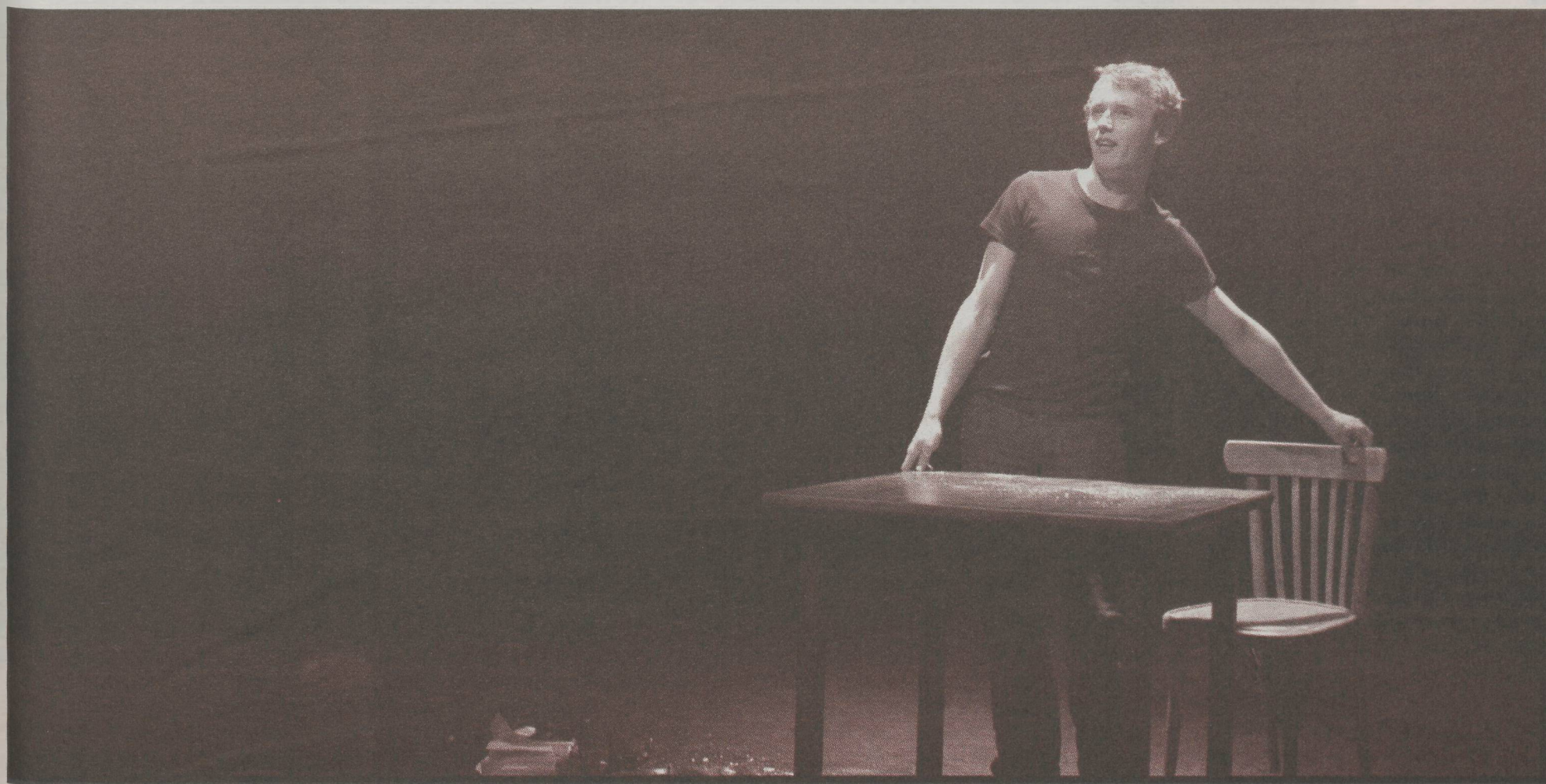
Universiteit Utrecht

Volg je eigen masterplan.

Monologenwedstrijd van hoog niveau

Oorlogstaal van Risjaar Modderfokker III

Mark Gelsing speelt zijn zelfgeschreven monoloog *God in Frankrijk* Foto: Philip Driessen

"A horse, a horse ... Mij fokking kroon voor maar één paard," roept een vertwijfelde Risjaar Modderfokker den Derde. De taal in deze openingsmonoloog tijdens de Van den Biggelaar Monologenwedstrijd wordt gebruikt als wapen. De overige deelnemers gebruiken woorden om te troosten, geheimen te verklappen of om God aan te roepen.

Geen van de vijf deelnemers aan de monologenwedstrijd - afgelopen vrijdag georganiseerd door studententoneelvereniging Alles is Drama en Studium Generale - is een professioneel toneelspeler. Allemaal hebben ze maar één middagje kunnen oefenen met ervaren regisseurs, maar desondanks overtuigen de vijf zowel de

vakjury als het publiek.

Toevallig of niet, de monologen zijn vaak bijzonder actueel. Zo steekt Stefan Szepesi, student internationale economie, een heuse oorlogsspeech af. Zijn vertolking van een bewerkte versie van *Richard the III* lijkt een mix van het originele toneelstuk van Shakespeare en een aflevering van Jerry Springer. Afwisselend in het Engels en het Nederlands bestoekt Szepesi als Richard zijn vijanden met scheldwoorden. Jurylid Hans Trentelman, lid van theaterensemble Het Vervolg, vindt het resultaat "moeilijk te volgen, maar wel een voorbeeld van knap taalgebruik".

Niet moeilijk maar wel heel komisch en actueel is de dagboekscène van *Margaretha, een koningin met een geheim*. Student Klaartje Schelle-

kens benadrukt dat het stuk dat zij speelt niet gebaseerd is op recente gebeurtenissen in het Nederlandse Koninklijk Huis. "Dit is de kinderlijke taal staat in schril contrast met de moeilijke tekst van de openingsmonoloog en slaat misschien juist daarom erg aan bij het publiek. De jury roemt vooral de theatrale vermogens van de speelster en belooft haar uiteindelijk met de juryprijs.

De favoriet van het publiek is Judith Litjens. De cultuurwetenschapper heeft al eerder meegedaan en is ook geen onbekende op het Open Podium. Ontspannen speelt ze een high society vrouw die ondanks al haar geld toch vooral heel alleen is. Keutelend met het publiek probeert ze daarom toevallige voorbijgangers haar huis

binnen te lokken. In onvervalst Mestreechs (geen makkelijk dialect voor iemand die in Weert geboren en getogen is) krijgt ze zo de lachers op haar hand.

Werken de dames vooral op de lachspieren, Mark Gelsing doet een beroep op de hersenen van zijn luisteraars. In zijn zelfgeschreven stuk getiteld *God in Frankrijk* geeft hij zich letterlijk en figuurlijk bloot aan zijn publiek. Hij schreeuwt zijn spirituele zoektocht naar God van de daken. Succes heeft hij daarmee wel bij de zaal, maar niet bij God zelf: "Geef nou toch eens antwoord God! Het is toch zeker niet de bedoeling dat ik hier een monoloog zit te houden."

■ Pim de Kuijer

Knullige DareDevil boeit niet

★

Een 12-jarig jochie wordt in het ziekenhuis wakker door het geluid van een druppelend infuus. De druppels klinken als donderslagen. Stemmen op de gang zijn als een walkman op de hoogste stand. Overal geluid en opperste beklemming. Want hij ziet niets meer, de jonge Matt Murdock. Hij ontdekt in een ware hel dat zijn blindheid een fenomenale verbetering van zijn overige zintuigen heeft veroorzaakt.

Dit is het begin van *DareDevil*, een film gebaseerd op het gelijknamige stripverhaal van uitgeverij Marvel (bekend van *X-Men* en *Spiderman*). *DareDevil* is de volgende in de rij van stripfiguren die op het witte doek tot leven komt. Deze held - in strak rood pak, met veel snelheid en *oneliners*, en natuurlijk zonder angst - speelt in zijn vrije tijd eigen rechter over alle gespuis in de New Yorkse wijk Hell's Kitchen. Voornaamste tegenstander is de baas van alle boeven, de reusachtige Michael Clark Duncan (*The Green Mile*) als Kingpin.

De strapatsen van deze duivelachtige Robin Hood, die voor zijn zwakkere medemensen opkomt door middel van wraak en verraad, zijn op trage wijze in dik anderhalf uur verfilmd, afgewisseld met een verplichte liefdesscène en wat psychologisch drama.

Individuele scènes zijn af en toe boeiend, en de visuele effecten zijn door een verwarrend kleurenfilter dat is gebruikt en de soms psychedelische ambiance, vaak erg goed. Maar geen enkele van deze scènes krijgt een fatsoenlijk vervolg: het verhaal springt van de hak op de

tak en de rode draad is erg dun. Daarbij zijn de acties nogal voorspelbaar. Het geheel kan dan ook knullig genoemd worden. En dat is jammer, want met een redelijk scenario, voorzien van humor en diepgang, was er misschien nog wel een aardige film uitgekomen.

De opmerking van de recensent van *de Volkskrant* die *DareDevil* "een kneuterige held" noemt, is meer dan terecht.

■ Sven Bayens

Koning Ishtup-illum van Mari

is daar enkele eeuwen eerder ontstaan dan in de vallei van de Indus of de Nijl. Of het nu gaat om het wiel, het schrift, de economie, de oorlog, bouwkunst, sieraden, koningen, het ontstaan van wereldrijken: het Midden-Oosten is de moeder van alle beschavingen. Niet Rome is De Eeuwige Stad, maar Damascus met Bagdad of Aleppo als goede tweede.

Mari is een van de oudste wereldsteden, gelegen aan de Eufraat ongeveer op de grens van Syrië en Irak. Op zijn hoogtepunt leefden er tienduizenden bewoners. Ik was onder de indruk van de kunst die buiten elke bekende

traditie staat en die je toch herkent als uniek en volwaardig. Rond 2200 voor Christus liet koning Ishtup-illum in zijn paleis een manshoog stenen beeld van zichzelf plaatsen. Het is een massieve samenballing van kracht. Hij kijkt terughoudend, maar vervaarlijk zijn onderdanen aan. Zo kijkt Saddam Hussein als hij voor de televisie plaats neemt. In 1760 voor Christus maakt koning Hammurabi van Babylon korte metten met Mari.

Na de Babyloniërs kwamen Egyptenaren, Hettieten, Assyriërs, Arameeërs, Feniciërs, Perzen, Hellenen, Romeinen, Byzantijnen, Arabieren,

Ottomanen, Fransen en Engelsen. Nu willen de Amerikanen terug naar hun bakermat. Honderd jaar geleden schreef Mark Twain, een groot Amerikaans schrijver, reiziger en niet zo dol op zijn landgenoten, het volgende over Damascus, zeg maar Bagdad: "She has looked upon the dry bones of a thousand empires, and she will see the tombs of a thousand more before she dies."

■ Hans Philipsen

Oud-rector en cultuurkenner Hans Philipsen geeft wekelijks zijn visie op cultuur

ORAKEL
IN RUSTE

Tot de oorlog in Irak uitbrak was ik er al maanden niet toe gekomen naar het Leidse Rijksmuseum van Oudheden te gaan. Daar loopt tot eind maart de tentoonstelling *Bronnen van inspiratie uit het oude Syrië*. Nu mocht ik niet langer talmen. Het gebied dat nu Syrië en Irak heet neemt in de wereldgeschiedenis een bijzondere plaats in. De stad, met alles wat daar zo bij hoort aan prettigs en kwaads,

Uit het oog

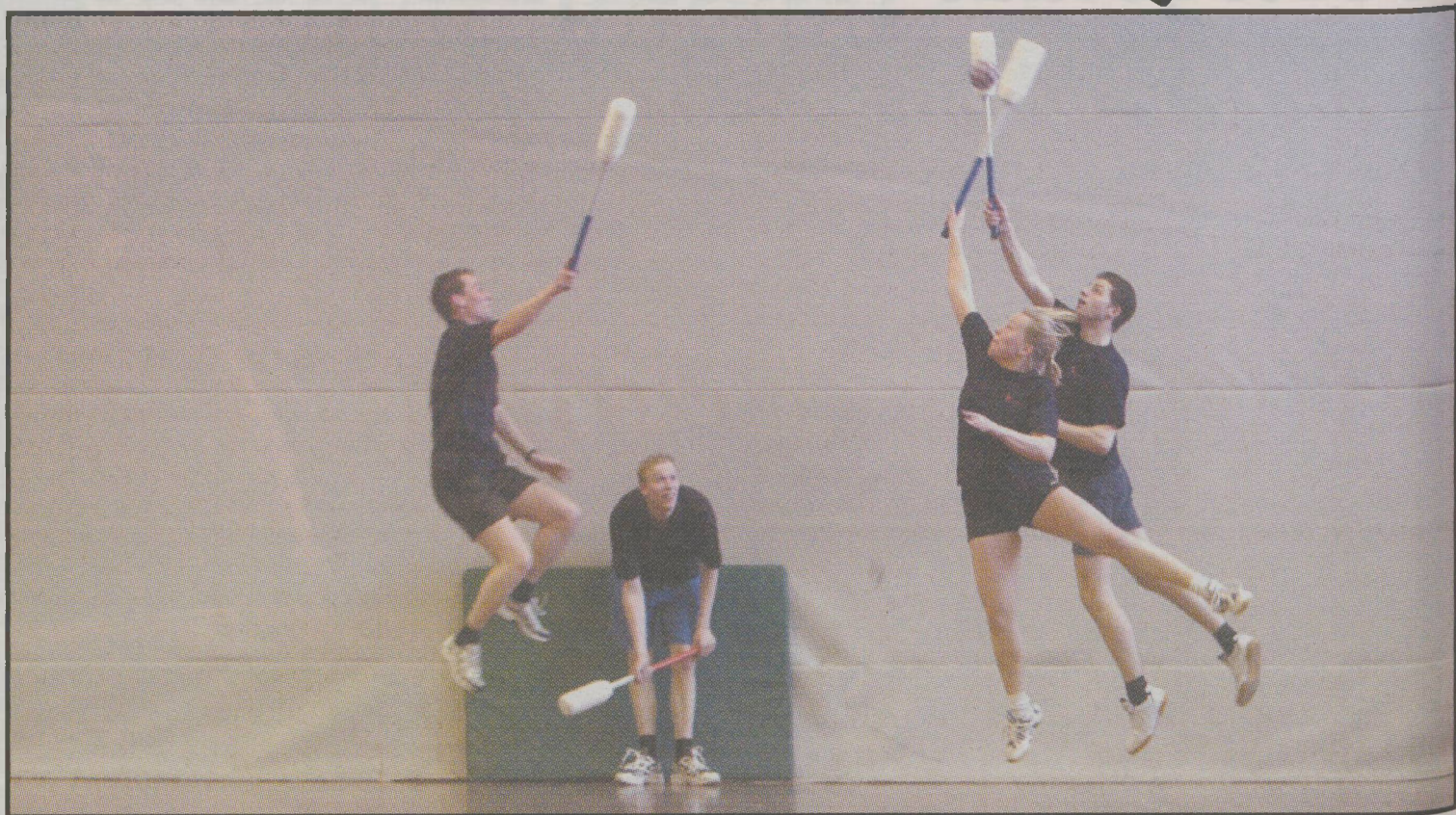
Even uitblazen met schilder Bob Ross op TV Limburg, hij maakt wat wolven en gooit er gul nog wat bommen tegenaan met 'van Dyk brown'. Eindelijk geestelijke rust.

Ik ben oververmoeid, gestrest, depressief en chagrijnig. De oorlog is pas een paar dagen voor 'het echie' bezig en in het begin wilde ik dan ook niks van de actie missen. Nova, NOS Journaal, CNN en Hart van Nederland die ergens in Bunde een verdwaalde Iraakes interviewde. Ik zag alles, maar nu heb ik er toch echt genoeg van. Het enige wat je op deze tv 'overkill' programmering ziet zijn bommen, zand, gewone en gewonde mensen, gewone en gewonde militairen, specialistische militairen en specialisten die gespecialiseerd zijn in specialistische militairen. En vooral van die laatste groep begint uit pure irritatie mijn schaamhaar te schroeien. Waar hebben ze die mensen in hemelsnaam vandaan? Welk blik hebben ze opengetrokken?

"Zeg, we nemen professor mr. Ackermans, die ziet er met zijn vlinderstrik goed en vooral geloofwaardig uit op TV." "Nee joh! We nemen Henk, dat heb ik aan zijn vader beloofd en die heeft zo'n geil uitschuijfbare pennetje die je als aanwijsstok kan gebruiken." "Dan maken we een kaart zoals bij het weer met van die luxe beweegbare klittenbandtanks en militairen." "In het zuiden ontstaat een hogedrukgebied onder leiding van de derde pantservedivisie die vannacht het koudefront van Saddams Republikeinse garde zal treffen." "En het gaat vannacht ook regenen... bommen dan!" "Zoiets klinkt goed!"

Uren lang luisteren we naar psychopathische hobbyisten die eindelijk hun verhaal kwijt kunnen. Normaal worden deze mensen ontweken door hun omgeving omdat die schijtziek worden van hun lulverhalen, en die waarschijnlijk ook een beetje bang zijn van Nederland ermee opgescheept. Je ziet zo'n man denken. Een diepe frons gevolgd door een pijnlijke blik, dan het pruillipje. "Tja, dinsdag bereiken ze Bagdad en snel daarna is het allemaal voorbij, voor hen maar ook voor mij. Mijn 'moment of glory', al was het dan bij Nova. Sjit!" Ik denk dat deze specialisten in een enorm zwart gat vallen; de showbusiness, de roem, de spelshows, de geile groupies op het mediaterein in Hilversum en het feit dat iemand je überhaupt laat uitpraten moeten naar meer smaken. Misschien dat we ze kunnen omscholen voor een ander specialisme. Misschien dat woordvoerder bij het Centraal Bureau voor de Statistiek de geestelijke redding is. Lekker cijferen totdat ze in totale paniek erachter komen dat in vergelijking met wat Afrikaanse en Aziatische dictators, Saddam eigenlijk maar een laf aantal moorden op zijn conto heeft staan. Misschien had hij plannen om met stip te stijgen of wordt hij als lichtend voorbeeld gebruikt. Feit blijft dat in Afrika dit jaar tweeënehalf miljoen mensen zullen overlijden, door moord, ziekte, honger, dorst maar vooral door diegenen die niet voor ze zorgen. Op tv zie ik Henny Stoel weer in gesprek met een correspondent in Bagdad. De rest van de wereld lijkt niet meer te bestaan. Uit het oog is dus echt uit het hart.

Achter de Paartjes

Sla maar raak Foto: Ram van Meel

KNOTSBAL! EEN KNOTSGEKKE SPORT. ELKE DO 18.45 IN SPORTHAL RANDWIJCK

"Hier heb je een knots en sla maar raak." Meer uitleg is er eigenlijk niet nodig om knotsbal te spelen, menen bestuursleden Sebastiaan van de Weerdt, Jantine Slinger en Joep Meelkop van de Maastrichtse universitaire studenten sportstichting (MUSST). Twee teams van elk vier spelers moeten een plastic speelgoedbal zo vaak mogelijk met een knots tegen of op de goal (een turnmatje van één bij anderhalve meter) van de tegenstanders slaan. "Natuurlijk mag je niet op andere spelers inslaan, maar voor de rest zijn er weinig regels," legt Joep uit. De hele zaal is speelveld, de bal is pas uit als hij op de tribune terecht komt.

De knots, een soort pvc-buis met een rubberen kop, koopt MUSST bij een importeur uit Noord-Holland. Joep: "Het is absoluut geen dure sport in aanschaf van materialen. Twaalf knotsen kosten evenveel als één gemiddeld tennisracket." De sport komt uit de revalidatiehoek. "Omdat er

weinig regels zijn en er weinig techniek nodig is, kan iedereen er aan meedoen. Dat vind ik de charme ervan: op een speelse manier werk je aan je conditie," vertelt Jantine. De MUSST-leden ontdekten de sport op een ontmoetingsdag voor universitaire sportraden. Na een wedstrijd waren ze helemaal verkocht en daarom is er sinds februari op donderdag een vast uur ingeroosterd in de sportzaal. Op 16 maart deden ze mee met het Nederlands studentenkampioenschap knotsballen: ze werden twaalfde van de 28 teams. "We zaten wel nog in de winnaarspoule," klinkt het met enige trots.

Op donderdag zijn ze meestal met zijn achten, maar met meer spelers zouden ze elkaar vaker kunnen afwisselen en kan een wedstrijd langer duren. Nu klinkt het eindsein na vijftien minuten, want zegt Sebastiaan "je wordt er hartstikke moe van, het is flink rennen." Na een kleine pauze volgt weer een partijtje.

Heftige ongelukken zijn er nog niet gebeurd. Sebastiaan: "Ik heb er één keer een blauweteen aan over gehouden, maar dat kwam omdat ik me vertrapte." Volgens Jantine hebben haar twee mannelijke collega's de neiging om keihard te slaan. Voor Sebastiaan is het vooral een leukere manier om tentamenstress of zijn drukke bestuursagenda van zich af te zetten. De afgelopen twee weken hebben ze gemiddeld drie keer per week het spel gespeeld. "Iets te veel van het goede", vindt Joep. "Eén keer per week is meer dan genoeg, want ik wissel het liever met andere sporten af. Knotsbal is vooral leuk om aan je conditie en balgevoel te werken."

■ Irene Smeets

Dit is een tweewekelijkse serie waarin Observant achter een Paartje aangaat

DE FEEST COMMISSIE

27

"Polle, luister, ik moet iets kwijt."

Ik moet iets kwijt? Zei ze dat echt? Ze moet Polle kwijt, ja, maar verder? Ze hoeft haar hart niet te luchten. Als ze het kon afhandelen met een formulier en een handtekening, dan had ze daarvoor gekozen.

Ze zitten samen op een bankje aan de vijver in het park. Verderop voetballen vier jongens en rent een hond achter een frisbee aan.

Polle kijkt haar van achter zijn zwarte bril bedremmeld aan. Hij maakt verwarrend genoeg bescherminstincten in haar wakker.

"We moeten even praten."

Even praten. Alsof ze met alcohol de huid ontsmet op de plek waar ze straks de dodelijke injectie zal geven. Het moet nu afgelopen zijn met dat geleuter.

Ze is bij de feestcommissie gegaan om iets te leren van de ouderejaars. Maar het komt erop neer dat Anne de drijvende kracht achter de commissie is geworden. Die ouderejaars zijn een stel amateurs, Polle ook.

Stel je voor dat je lid bent van een traditionele studentenvereniging. Dat je dan aan zulke sukkel je plaats aan de bar moet afstaan.

Dat ze het uitmaakt met Polle, leidt nauwelijks tot problemen in de commissie. Daar heeft ze van tevoren over nagedacht. Ze kunnen haar om twee redenen niet uit de commissie zetten. Ten eerste krijgen ze dan geen feest meer van de grond - en dat weten de anderen ook. Ten tweede zal Polle haar niet weg willen sturen, omdat hij zal proberen haar terug te krijgen.

Zul je zien dat hij na de vergaderingen aan haar gaat kleven. Maar dat is van later zorg.

"Polle, de vonk is... zeg maar... weg." 'Uitgedoofd' klinkt zo hard.

Polle gooit een kiezel in de vijver. Hij doet duidelijk zijn best om te huilen, maar het wil niet lukken.

Misschien is dat de lichtheid van het bestaan, denkt Anne. Het verdriet

blijft achterwege, terwijl ik dacht dat het zijn hele lijf zou doortrekken. Dat de klap 'nog moet aankomen' of dat hij het 'eigenlijk nog niet beseft' is onzin; hij weet precies wat er gebeurt. Het doet alleen minder pijn dan je altijd in de film ziet.

Wacht even, daar moet ze gebruik van maken!

"Jij kunt heel goed zonder mij", zegt ze vlug, "Dat merk je nu zelf ook, want volgens mij doet het je niet eens pijn. Straks zul je heus wel even huilen, maar daarna zul je je opgelucht voelen. Het is voor jou toch ook niet fijn, dat ik steeds over ons twijfel?"

Die namiddag komt ze Joost tegen bij de groenteafdeling in de supermarkt. Joost weegt bananen af en Anne legt broccoli in haar mandje.

"Het is uit met Polle", vertelt ze.

"Echt waar?"

Er verschijnt een lach op zijn gezicht, die hij snel onderdrukt. Hij kijkt haar nu meevoelend aan. "Wat rot voor je. Voor hem, bedoel ik. Jij hebt het zeker uitgemaakt?"

Anne glimt en trekt haar truitje recht. Ja, zij heeft het uitgemaakt. Ze is er voor het eerst trots op.

"Zulke dingen hakken erin", zegt Joost.

Anne knikt. Bij wie, trouwens? Ach, dat doet er niet toe. Knikken is altijd goed.

"Heb je anders zin om samen te eten", gaat Joost verder, "dan kopen we een flesje wijn en huren we een film. Heb je tenminste iets leuk te doen, vanavond. Op dit soort dagen hoor je niet alleen te zijn."

Een film is een goed idee, vindt ze, en ze stemt toe.

"Hoe wist je trouwens wie het had uitgemaakt", vraagt ze 's avonds, terwijl ze samen onderuitgezakt op een tweezitsbank naar een Hollywoodfilm kijken.

Joost duwt met zijn elleboog tegen haar aan en antwoordt: "Vrouwen zeggen altijd dat zij het hebben uitgemaakt."

■ Bas Bellemant

► Wordt vervolgd